СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 28 ЧЕРВНЯ 2002 РОКУ ЧИСЛО No. 26 VOL. CIX FRIDAY, JUNE 28, 2002 No. 26

Мирний плян Дж. Буша для Близького Сходу

ВАШІНҐТОН. – Поки США підтримають заснування Палестинської держави, повинні бути дотримані декілька умов, – підкреслив Президент Джордж Буш у своїй промові 24 червня. Дві найголовніші умови, запропоновані Дж. Бушем, були: припинення палестинського терроризму і вибори нової палестинської влади. Хоч Президент Дж. Буш не згадав імені керівника Палестинської автономії Ясира Арафата, він піддав критиці теперішнє палестинське керівництво як скорумповане і зазначив, що „воно заохочує, а не протистоїть тероризмові".

„Мир потребує нового й іншої якости палестинського керівництва, щоб могла народитися Палестинська держава. Я закликаю палестинський народ обрати нових провідників, які не підуть на компроміс з терористами", сказав Президент. Він висловив своє бачення „двох держав, котрі живуть одна поруч одної в мирі і безпеці". Дж Буш також підкреслив, що США підтримують право Ізраїлю на самооборону, і поки розпочнуться будь-які дискусії на тему палестинської незалежности, весь тероризм мусить бути припинений.

Дж. Буш також закликав Ізраїль до конкретних допоміжних кроків у справі створення Палестинської держави, і серед цих кроків мусить бути припинення будівництва нових ізраїльських поселень на Західньому березі Йордану і в смузі Газа.

Офіційні керівники Палестинської автономії, включно з Я. Арафатом, привітали промову Дж. Буша з певною обережністю, зазначаючи при цьому, що він підтвердив американську підтримку палестинській державі і бажання далі розвивати мирний процес на Близькому Сході. Одначе всі теперішні палестинські керівники відкинули Бушеву негативну характеристику палестинської влади і вимогу обрання цілком нового уряду. Палестинська автономія 26 червня повідомила, що нові вибори відбудуться в січні 2003 року і, всупереч умовам Дж. Буша, Я. Арафат знову кандидуватиме і вийде переможцем. Інші палестинські організації, як от радикальне

(Закінчення на стор. 4)

182 тисячі українських остарбайтерів отримали компенсації з Німеччини

КИЇВ. – За підсумками першого року виплат компенсацій колишнім примусовим робітникам „Третього райху" голова правління німецького фонду „Пам'ять, відповідальність і майбутнє" Міхаель Янсен, який 19 червня перебував у Києві, висловив задоволення діяльністю українського партнерського фонду „Взаєморозуміння та примирення". Він підтвердив, що за перший рік виплат компенсації отримали 182 тисяч громадян України і назвав це добрим результатом праці українського фонду. Наразі українським одержувачам відшкодування вже виплачено понад 236 мільйонів евро з понад 881 мільйона, що припадають на Україну.

Через рік плянується виплатити компенсації двом третинам з 548 тисяч українських заявників. Громадські організації жертв нацизму назвали німецький федеральний закон з виплати компенсацій дискримінаційним щодо тих сотень тисяч українців, які були вивезені на примусові роботи в сільському господарстві Німеччини, та значно суворішим у порівнянні з аналогічним законом, що його ухвалила Австрія. У відповідь М. Янсен зазначив, що Німеччина виплачує компенсації півтора мільйонам людей з 67 країн світу, тоді як в Австрії цей показник вдесятеро менший. Тим часом в українському фонді „Взаєморозуміння та примирення" повідомили, що від 1 липня колишні українські „остарбайтери" не зможуть отримати компенсації без пашпорта нового зразка. Згідно з інформацією фонду, лише на Львівщині проживає близько 30 тисяч осіб, які працювали на примусових роботах у Німеччині. Більшість з них, належно оформивши всі документи, очікують на виплати. Однак, клопотів для „остарбайтерів" додалося. Як пояснила керівник Львівського відділення фонду Олена Брик, згідно з постановою Кабінету міністрів, жоден остарбайтер не отримає після 1 липня грошей у банку за пашпортом старого зразка.

„Німецька хвиля"

Військова перемога Дж. Вашінґтона змінила долю світу

День незалежности США, який відзначається 4 липня, став поворотною віхою в історії людства. Було закладено початок руйнуванню потужних колоніяльних імперій, зародженню сучасної форми державного управління – демократії. Це свято відзначається на вшанування 4 липня 1776 року, коли у Філядельфії було проголошено Деклярацію незалежности, проте боротьба за незалежність почалася раніше і була тривалою. Про початок американської революції йдеться у статті, яку надіслав до „Свободи" професор-емерит Університету в Акроні, Огайо, д-р Теодор Мацьків.

В 1761 році Англія переможно закінчила Семилітню війну (1756–1761) з Францією, в якій брали участь й англійські поселенці в Америці. Англійський уряд уважав простори у Північній Америці приватною власністю англійського короля, який надавав англійським поселенцям дозвіл („charter") на землю. У свою чергу англійські поселенці уважали себе частиною англійського народу. На тій основі уряд Англії вважав англійські колонії частиною британської імперії. Маючи вільні руки, англійський уряд вирішив зміцнити зв'язки між материком і колоніями і з цією ціллю задумав зреформувати адміністраційні структури. Уряд уважав, що англійський парлямент має виключне право ухвалювати закони та податки. Щоб полегшити англійцям вдома сплату воєнних боргів, англійський уряд „запросив" поселенців у колоніях долучитися до сплачення воєнних боргів у Семилітній війні, а вони становили 30 мільйонів фунтів. Щоб оздоровити бюджет і мати змогу контролювати колонії, Лондон вирішив утримувати реґулярно армію за кошт поселенців у колоніях. Усі товари з і до Америки мали доставлятися з Англії і на англійських кораблях. Весь імпорт з Европи мав переходити через британські порти, де уряд збирав високе мито. Отже, з одного боку Лондон хотів силою контролювати і витискати максимум від своїх поселенців в Америці, а з другого – поселенці, що звикли до самоуправи і змагали до самостійности, не бажали, щоб без їхньої згоди англійський уряд накладав на них податки – „no taxation without representation".

Словом, дії англійського уряду не викликали симпатій навіть англійських поселенців, вже не кажучи про ірляндців, шотляндців, голяндців чи інших поселенців, які втішалися самоуправою і самі вирішували питання податків. Тож недаремно Степан Гопкінс, юрист з Род-Айленду, писав: „...Ті, які мусять платити податки, накинені іншими, не дістають можливости мати власність свою, нічого не мають, що могли б уважати за своє. Ті люди, що не мають власности, не можуть мати свободи, але є приречені на найгірше невільництво".

Поселенці протестували, але Лондон накладав на них ще більші податки, що загострювало взаємини та вело до конфлікту. Майже всі американські історики вважають, що англійська колоніяльна система була побудована на безправ'ї та експлуатації, що повинно було довести до революції. Дальші податки та закони мали своєю ціллю реґулювати і обмежувати американську економіку та автономію.

На ці утиски поселенці рішуче зареаґували. Вони відмовилися купувати англійські товари, зокрема поштові марки, як податок на газети, журнали, урядові документи. Члени революційної організації „Сини свободи" змусили до відставки багатьох королівських урядників. Коли ж 5 березня 1770 року англійські вояки почали стріляти в демонстрантів, убивши п'ять поселенців („Бостонська масакра"), демонстрації прибрали революційний характер, який яскраво виявив себе у так званому „Бостонському чаюванні" („Boston Tea Party"): поселенці, перебрані за індіян, втопили в океані весь чай, імпортований з Англії до Бостону.

У вересні 1774 року у Філядельфії зібрався Перший континентальний конґрес, на якому представники всіх 13 колоній висловили намір відділитися від материка і проголосити незалежність. Взимку 1774–75 року у багатьох колоніях місцеві асамблеї (парляменти) усували королівську англійську адміністрацію і призначали свою. У штаті Масачусетс усе частіше доходило до сутичок між цивільним населенням і англійськими вояками. Навіть терпеливий губернатор і командуючий англійським військом генерал Томас Ґейдж прийшов до переконання, що в таких обставинах настав час діяти 14 квітня 1775 року він одержав з Лондону наказ покласти край бунтові. Підполковник Франсис Смит

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Правоохоронці розкрили нелегальне угрупування

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – 24 червня були арештовані зловмисники, які намагалися нелегально вивезти з України в США групу дітей. При затриманні в дітей і дорослих, що їх супроводжували, були вилучені фальшиві документи. „Живий товар", що складався з дітей України, Польщі та Російської Федерації віком від 8 до 15 років, затримали на кордоні України з Росією. За інформацією СБУ, шлях дітей пролягав до Москви, звідки літаком їх мали переправити до США. Групу зловмисників, які супроводжували дітей, очолював колишній житель Прикарпаття, а зараз громадянин США. Дітей за кордон відправляли під виглядом учасників благодійних акцій або культурних програм. Заарештовані стверджують, що дітей до США везли на прохання батьків, які справді перебувають там на нелегальному становищі. За кожну перевезену дитину сплачували по 5-7 тисяч долярів. Однак у затриманій групі є чимало дітей, батьки яких алькоголіки або ж наркомани, і яких, як стверджують працівники спецслужби, ніхто з родичів не розшукуватиме. Покищо тривають слідчі дії, які встановлять, якими були механізм і справжня мета перевезення дітей за кордон.

Президент України на зустрічі ОЧЕС у Стамбулі

КИЇВ. – 24 червня Президент України Леонід Кучма їздив до Стамбулу на зустріч голів держав та урядів країн – учасниць Організації Чорноморського економічного співробітництва. ОЧЕС – структура, що об'єднала 11 країн Чорноморського реґіону. 25 червня урочисто відзначалася 10-та річниця утворення ОЧЕС. У ювілейній зустрічі взяли участь представники всіх 11 країн. На зустрічі підписано політичну декларацію, яка визначить сучасний стан взаємин між країнами ОЧЕС і перспективи розвитку у цьому реґіоні. Президент України 25 червня виступив зі заявою за створення зони вільної торгівлі в рамках ОЧЕС і запропонував взяти участь у створенні міжнародного консорціюму для забезпечення ефективного функціонування нафтопроводу Одеса-Броди.

Узбекистан не має намірів виходити з ГУУАМ

КИЇВ. – Узбекистан не має намірів виходити з ГУУАМ, а лише призупинив участь в окремих заходах цієї організації, заявив керівник зовнішньополітичного відомства Узбекистану Абдулазіз Камілов 26 червня у телефонній розмові з міністром закордонних справ України Анатолієм Зленком. (До ГУУАМ входять Грузія, Україна, Узбекистан, Азербайджан і Молдова). Як повідомили у МЗС України, під час розмови сторони обговорили низку заходів, що плянується здійснити в рамках ГУУАМ. Як повідомлялося раніше, 14 червня Узбекистан заявив, що вирішив вийти з ГУУАМ. За словами заступника міністра закордонних справ Узбекистану Садика Сафаєва, рішення про вихід з об'єднання прийнято через відсутність прогресу в його діяльності.

Українські автобуси складатимуть в Росії

ЛЬВІВ. – Незабаром львівські автобуси збиратимуть у Калінінградській області Росії. Таким став результат домовлености під час візити делегації Львівського автобусного заводу в місто Гусєв Калінінградської области. Віднедавна власником найвідомішого підприємства міста – Львівського автобусного заводу – є російський концерн „Сибірський алюміній". Росія є також основним ринком збуту українських автобусів, а вартість кожного з них коливається від 130 до 400 тисяч гривень. Аби зекономити на сплаті державного мита, нові власники вирішили перевести складання автобусів на російську територію. Тож, згідно із досягнутими домовленостями, відтепер ЛАЗ постачатиме в Калінінградську область окремо кузови, двигуни та інші деталі автобусів, а вже збиратимуть їх безпосередньо в Росії. Нові власники мають великі пляни і вже скоро, вклавши в ЛАЗ до 10 мільйонів долярів, відновлять повний цикл виробництва.

Українці шукають справедливости в Европейському суді

КИЇВ. – Україна займає восьме місце за кількістю звернень до Европейського суду з прав людини про невиконання Україною вимог Конвенції про захист прав та основних свобод людини у судовій практиці, заявив міністер юстиції України Олександр Лавринович 21 червня на навчальному семінарі для суддів. На сьогодні, за неофіційними даними Европейського суду, кількість заяв значно збільшилася й сягає близько 3.5 тис.

Польща зацікавлена в будівництві трубопроводу Одеса-Броди-Ґданськ

ВАРШАВА, Польща. – Польща зацікавлена в будівництві трубопроводу Одеса-Броди-Ґданськ, заявив на Економічній зустрічі у Жешуві Яцек Пєхота, міністер економіки Польщі, 21 червня. У зустрічі також брав участь Президент України Л. Кучма. На форумі у Жешуві, у якому взяло участь 450 підприємців з обох країн, Україна представила конкретніші пропозиції щодо створення міжнародного консорціюму будівництва „польської" частини нафтової нитки. Міністер висловив надію, що незабаром закінчиться праця над документами, що полегшать доступ польських товарів на український ринок і українських продуктів – на польський.

Україна залишилась в „чорному списку" FATF

ПАРИЖ. – Щойно оприлюднено доповідь міжародної організації „Financial Action Task Force" (FATF), що співпрацює з ОБСЕ і стежить за відмиванням „брудних грошей" у світі. Не дивлячись на сподівання Києва, в Парижі ухвалено залишити Україну у „чорному списку". У звіті FATF сказано, що український уряд робить недостатньо, аби боротися з відмиванням брудних кримінальних грошей. У цьому ж списку залишається також Росія. Натомість зі списку було вилучено Угорщину та Ізраїль.

„Єдина Україна" розділилася на нові фракції і групи

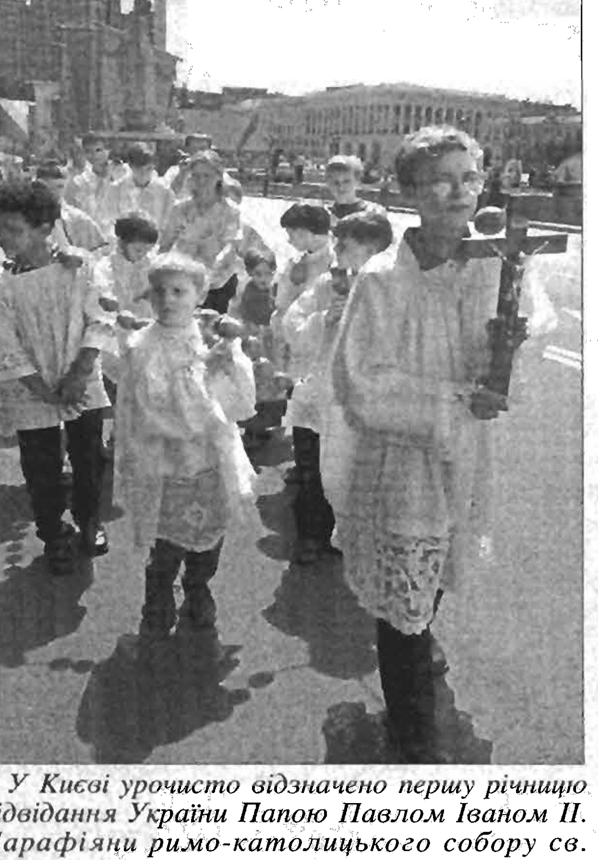
КИЇВ. – 18 червня на засіданні фракції „Єдина Україна" було ухвалене рішення про її реорганізацію у бльок фракцій, депутатських груп та окремих депутатів, які продовжать координувати свою працю в парляменті. На засіданні було також вирішено, що всі новоутворені фракції на базі „Єдиної України" перебирають на себе зобов'язання виборчого бльоку „За єдину Україну!" перед виборцями.

За повідомленнями інформаційних аґентств

У Києві відкрито пам'ятник Папі Іванові Павлові II

КИЇВ. – На території апостольської нунціятури Ватикану у Києві 24 червня відкрито пам'ятник Папі Іванові Павлові II з нагоди відзначення першої річниці його відвідин України (23-27 червня 2001 р.). У церемонії відкриття пам'ятника взяли участь Секретар із міждержавних відносин Ватикану Жан-Луї Торан та Апостольський Нунцій в Україні Микола Етерович, представники українського уряду і київської міської ради. Як повідомив нунцій Микола Етерович, пам'ятник створено за фінансовою допомогою різних конфесій, у тому числі католиків, православних, євреїв та мусульман. Секретар із міжнародних зв'язків Ватикану Жан Луї Торан, виступаючи на відкритті пам'ятника, сказав, що ця статуя є „даром українців Святішому Отцеві на знак подяки за його любов і духовну близькість до українського народу". Кардинал Торан назвав нинішню подію новим етапом у стосунках України та Ватикану, які обстоюють гуманістичні демократичні цінності. Пам'ятник являє собою бронзову скульптуру вагою менше тонни, заввишки два метри. Її автором є Борис Довгань. Близько тридцяти представників Православної Церкви Московського патріярхату протестувало проти встановлення пам'ятника. Протест заявили також Російський рух України та Союз православних братств України.

УНІАН

У Києві урочисто відзначено першу річницю відвідання України Папою Павлом Іваном II. Парафіяни римо-католицького собору св. Олександра йдуть хресним ходом по Хрещатику на честь знаменної річниці.

Бронзова портретна статуя Папи Івана Павла II в майстерні київського скульптора Бориса Довганя перед встановленням її на території Київської нунціятури.

Про „узгодження" історії

З відкритого листа президента СКУ Аскольда Лозинського до Президента України Леоніда Кучми від 18 червня 2002 р.:

Достойний Пане Президенте!

Повідомлення засобів масової інформації, передусім російських та міжнародних, про зустріч у Москві українських та російських урядовців, після якої оголошено про наміри узгодженої праці над новими підручниками з історії двох держав, викликало в нас велике занепокоєння.

Мабуть, немає нічого подібного у світі. Історія - це наука, котра теж повинна керуватися об'єктивністю і пошуком правди. Важко уявити собі, що правду можна шукати шляхом політичного узгодження.

В демократичних суспільствах пошук правди - це моральна сутність суспільного ладу. Передусім у демократичних суспільствах наука потребує свободи, а не політичного коньюнктурного узгодження урядовими особами. Коли наука перестає бути вільною, вона перестає бути наукою та стає пропаґандою, як це було за радянського, нацистського та інших тоталітарних режимів. Тим більше, що у даному випадку так зване узгодження відбувається між колишньою жертвою та її катом.

Прошу уявити собі, Пане Президенте „узгодження" праці над підручниками історії з Другої світової війни між євреями та німцями чи з 1915 року між вірменами та турками. На жаль, історія стосунків між Україною і Росією має дуже мало світлих моментів, починаючи від Андрія Боголюбського, а тим більше від часу нещасливої козацької Переяславської Ради. Намагання „узгоджувати" історію Визвольних змагань нашого народу з 1918-22 років та Великого голоду 1932-33 з Росією - це абсурд і відвертий глум над українцями.

Ми розуміємо необхідність впровадження добросусідських взаємин між Україною і Росією. Подобається нам чи ні, Господь Бог дав нам сусідів таких, яких ми маємо. Нам слід намагатися шукати способи мирного співіснування з ними. Однак, у жодному випадку до встановлення добросусідських взаємин не належить переписування чи замовчування нашої історії та забуття великих жертв, котрих ми зазнали.

Сподіваємося, Пане Президенте, що Ви візьмете особисту участь у належному вирішенні цього питання і доведете керівництву Росії, що українці бажають встановити добросусідські стосунки з усіма нашими сусідами, включно з Росією. Однак задля цього ми не будемо фальсифікувати нашу історію та плямувати власну гідність і гідність наших предків.

Протест проти фальшування в підручниках історії України

ОДЕСА. – В Одесі близько сотні активістів молодіжного об'єднання „Українське братство", молодіжної „Батьківщини" та всеукраїнської організації „Щит Батьківщини" 21 червня демонстрували перед консульством Росії проти ініціятиви створення українсько-російської спеціяльної урядової комісії з узгодження змісту підручників історії України (як „Свобода" писала в ч. 24, урядовці в Росії хочуть уникнути „ворожого наставлення" до Росії. Подібне застереження не було висловлене з української сторони щодо підручників в Росії - ред.„Свободи").

Молоді активісти тримали державні прапори та гасла – „Батьківщина" – проти викривлення історії України", „Семиноженко – чемодан, вокзал, Сибір" та „Іван Мазепа завжди залишатиметься героєм України" та інші. Вони заявили, що чергова антиукраїнська вигадка зрусифікованих можновладців та російських „друзів" не пройде.

За словами представника об'єднання „Українське братство" Андрія Юсова: „Групу молоді до консульства Росії змусив прийти новий факт посягання на національні інтереси України, який виражається у створенні спеціяльної комісії, яка нібито буде узгоджувати суперечливі питання в історії України та Росії.

Про які суперечливі питання йдеться – ми знаємо... Це скоріше за все, питання голодомору, це пресії і видатні постаті української історії – Мазепа, Петлюра та інші.

Чому я кажу, що посягання чергові? Наразі ми знаємо приклади, коли під час минулої виборчої кампанії посадника Одеси Росія досить активно підтримувала політичні сили, які вигідні їй, і робила це брутально.

Ми знаємо відеофільм, який було виготовлено в Росії і який показували в Одесі. Росія робить це не в інтересах українського народу і ми не можемо мовчки за цим спостерігати".

Голова міської організації „Щит Батьківщини" Олесь Ярчук переконаний, що „кожна країна має знати історію такою, як приймає її народ.

Для України ця історія вже визначена. Герої України Мазепа, Бандера, які сьогодні визнані нашим народом і потрапили на сторінки історії України, є неприйнятними для росіян. І тому намагання узгодити підручники так чи інакше призведе до фальшування історії".

Працівники місцевих правоохоронних органів досить своєрідно відреаґували на ініціятиву молоді.

Голову міського комітету опору „За правду" та представника „Українського братства" Андрія Юсова напередодні демонстрації неодноразово викликали до міліції і намагалися залякувати.

Ігор Столяров
УНІАН

Відбулася XXV Конвенція УБС

Новим головою УБС обраний Ярослав Ґавур

СКРЕНТОН, Па. – У днях 17 –20 червня в готелі „Кларіон " у Скрентоні відбулася XXV Конвенція Українського Братського Союзу, що завершила довгий період у житті цієї організації, а водночас відкрила нову сторінку в історії її існування.

Конвенцію відкрив діючий голова Братського Союзу Іван Олексин і, привітавши учасників цього найвищого форуму організації, попросив головного радного о. прот. Нестора Коваля провести молитву за успішні наради, котрий попросив вшанувати однохвилинною мовчанкою жертви терористичного нападу на США 11 вересня 2001 року. У свою чергу, голова І. Олексин пригадав, що за час від XXIV Конвенції УБС з рядів УБС відійшли у вічність 182 члени, в тому числі й заступник голови на Канаду Петро Родак, головний радний Володимир Дмитренко, головний контролер Олексій Пошиваник та інші активні союзовці, і попросив окремо вшанувати їхню пам 'ять хвилиною мовчання.

У Конвенції взяло участь разом 59 делеґатів і членів Головного уряду УБСоюзу, які мали таку ж кількість голосів. Головою Конвенції стала Валентина Родак, а її заступниками – Володимир Коваль і Анатоль Фалько. Обов'язки секретарів виконували Богдан Кандюк (по-українськи) і Михайло Ліскевич (по-англійськи).

У своїх звітах члени Головного уряду вказали на дійсний стан УБСоюзу і на обов'язок зберегти організацію шляхом покращання праці обраної управи та всіх урядовців. Чимало часу на форумі Конвенції присвячено аналізі теперішніх зусиль у напрямі злуки УБС з УНСоюзом, а впевнившись у задовільному стані організації, учасники Конвенції дійшли до висновку, що всупереч несприятливій коньюнктурі для праці забезпеченевих братських організацій, УБС можна і треба зміцнити, не закриваючи при цьому дверей до можливого майбутнього об'єднання з іншою українською братською організацією.

Схвалюючи працю газети „Народна Воля" та розуміючи її потребу і користь для організації та цілої української спільноти, Конвенція вирішила продовжувати видавати пресовий орган Братського Союзу.

Найважливішим рішенням XXV Конвенції був вибір нового голови УБСоюзу (дотеперішій голова Іван Олексин відмовився далі очолювати Союз), яким став знаний громадський діяч, головний контролер і колишній завідувач „Верховини" Ярослав Ґавур. Заступником нового голови став Анатоль Фалько, а заступником на Канаду – Ярослав Коваль. Пости секретарів Виконавчого Комітету задержали Одрі Томас (фінансовий) і Христина Шабловська (рекордовий).

До Головної Ради УБСоюзу увійшли: Петро Буняк, Орися Дейл, Микола Івашків, о. прот. Нестор Коваль, Степан Костецький, Михайло Ліскевич, Марія Маїк, Олександер Напора та Валентина Родак.

До Контрольної Комісії УБС увійшли: Михайло Мохнач, Уляна Стек і Антон Філімончук.

Іван Олексин і Степан Віхар стали почесними членами Головного уряду УБСоюзу.

Микола Дупляк

Ґазові проблеми – тема українсько-російської зустрічі в Харкові

ХАРКІВ. – Прем'єр-міністри України та Росії Анатолій Кінах і Михайло Касьянов 20 червня прибули на дводенну візиту до Харкова, де взяли участь у засіданні українсько-російської комісії з питань співробітництва. Було підписано декілька документів, у тому числі угоду-контракт про транзит російського газу територією України в Европу до 2013 року.

Додатково Росія надала Україні терміном на шість років технічний кредит у розмірі 44 млн. дол. на добудову та введення у виробничу експлуатацію енерґоблоків Рівненської та Хмельницької атомних електростанцій.

Низка українських громадських організацій виступає проти такого кредиту. Олексій Толкачов з Громадського комітету національної безпеки каже, що цей кредит є вигідний для Росії та навіть для Европи, але невигідний для України.

Анатолій Кінах запропонував Михайлові Касьянову підписати нову угоду про вільну торгівлю. М. Касьянов відповів, що коли Україна прийме рішення про вступ в Евразійський економічний союз (ЕврАзЕС), статус спостерігача в якому вона недавно отримала, то підписання двосторонньої угоди про вільну торгівлю втрачає сенс.

А. Кінах повідомив російському колезі, що Україна готує політичне рішення про взаємини України й ЕврАзЕС і вказав на важливість зробленої на початку червня заяви Президентів України Леоніда Кучми і Росії Володимира Путіна про створення міжнародного консорціюму з управління українською ґазотранспортною системою.

Пару днів пізніше преса повідомила, що під час харківської зустрічі український і російський прем'єри змушені були відклaсти підписання міжурядового протоколу щодо транзиту газу через територію України на 2003 рік. А без цього контракт російського „Ґазпрому" з „Нафтоґазом України" про умови перепомповування газу до 2013 року не має ніякого практичного значення.

Москва готова поступитися тільки в тому випадку, якщо Київ погодиться на приватизацію своєї трубопровідної системи. Тим часом український прем'єр А. Кінах цю ідею категорично відкидає. В інтерв'ю російській газеті „Вєдомості" він пояснив, що приватизація трубопроводу не передбачена українським законодавством. „Можу сказати з певністю, що в найближчі роки таке питання навіть не стоятиме на порядку денному", – підкреслив український прем'єр А. Кінах.

За матеріялами ЗМІ

АМЕРИКА І СВІТ

Дводенна зустріч „великої сімки" в Канаді

КАНАНАСКІС, Канада. – 26 червня відкрилася зустріч „великої сімки" та Росії. Вперше вона відбудеться в збільшеному складі. За столом переговорів сидітимуть провідники країн сімки, а також голова Евросоюзу Романо Проді та прем'єр-міністер Еспанії Хосе Марія Аснар – як керівник країни, що в даний час головує в ЕС. На зустрічі розглянуть три основні питання: боротьбу з тероризмом, забезпечення стійкого економічного зростання, а також плян сприяння розвитку Африки. Обговорять також і пропозиції Президента США Джорджа Буша стосовно досягнення миру на Близькому Сході та створення палестинської держави. Генеральний секретар ООН Кофі Анан застеріг від занадто великих очікувань від зустрічі. Хоча на форумі й плянується ухвалити програму розвитку африканського континенту, яка може покращити життя мільйонів голодуючих, але не слід чекати від неї чуда. Зібрання відбувається під сильною охороною, включно з застосуванням протиповітряних ракет.

ПАРЕ наглядатиме за Україною до виборів 2004 року

СТРАСБУРҐ, Франція. – Керівник Контрольного комітету Парляментської асамблеї Ради Европи (ПАРЕ) для України Гане Северінсен повідомила 26 червня на пресконференції у Страсбурзі, що комітет продовжуватиме контролювати Україну до того часу, поки „ми не переконаємось у тому, що наступні вибори будуть проведені відповідно до демократичних стандартів". Вона не очікує, що контролювання закінчиться швидко. Г. Северінсен також повідомила, що звіт Контрольного комітету, який готується тепер, буде представлено у січні чи квітні 2003 року на сесії ПАРЕ. „Окрім справ розслідування вбивств журналістів Г. Ґонґадзе та І. Александрова, є й інші проблеми". Вона прогнозує, що у результаті звіту процедура нагляду за дотриманням Україною своїх зобов'язань перед Радою Европи буде продовжена до наступних президентських виборів. При цьому Г.Северінсен зазначила, що таке рішення може ухвалити лише ПАРЕ.

Мирний плян...

(Закінчення зі стор. 1)

угруповання Гамас, котре вишколило декілька терористів-самогубців, цілковито відкинуло точку зору Дж. Буша, ще інші скритикували сподівання Дж. Буша на те, що саме палестинці мають зробити перший крок до миру.

Ізраїльські провідники позитивно зареаґували на промову Дж. Буша, наголошуючи, що він підтвердив переконання ізраїльтян щодо того, що теперішнє палестинське керівництво не є насправді зацікавлене в мирі, а лише у знищенні Ізраїлю.

І. Я.

Представники ЕС звертають увагу на повільні темпи демократизації в Україні

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – Представник Европейської комісії Дейвид Тір скептично ставиться до намірів України протягом 10 років досягти західніх стандартів демократії, які б дозволили розпочати процедуру вступу до ЕС. Таку думку він висловив 24 червня на конференції в Брюселі, на якій йшлося про взаємини між ЕС та східньоевропейськими країнами, що незабаром стануть безпосередніми сусідами Евросоюзу. Заступник голови департаменту Еврокомісії зв'язків з Росією, Україною, Білоруссю й Молдовою Д.Тір вважає, що одна з найважливіших проблем майбутніх сусідів Евросоюзу полягає в тому, що ці країни будують суспільство не так, як це заведено в Західній Европі. Зокрема, за його словами, українська судова система ще не стала незалежною, а найнебезпечнішу професію мають журналісти, які проводять розслідування. Д. Тір нагадав також про корупцію серед українських чиновників: „Чи дійсно Л. Кучма не розуміє, що означає членство в ЕС? Чи він уявляє, що станеться диво, і Україна під його керівництвом перейде на західній стиль демократії?", – заявив він. Д. Тір вважає, що прагнення Києва інтеґруватися в Евросоюз є лише відповіддю на політичний та економічний тиск з боку Росії.

У Польщі протестують проти вступу до ЕС

ВАРШАВА, Польща. – В багатьох містах Польщі протестують проти вступу країни до Европейського Союзу. Чимало поляків стурбовані фінансовими наслідками вступу до ЕС у часи дедалі менших доходів фарм і високого рівня безробіття. Радикальний провідник фармерів Анджей Лепер, чиє політичне угрупування „Самооборона" – третя за представництвом сила в парляменті, закликав прихильників влаштувати демонстрації перед кількома міністерствами у Варшаві. А. Лепер вважає, що демонстрації стануть початком хвилі протестів, мета яких – привести до влади його організацію. Іншу демонстрацію – перед Центральним банком Польщі влаштували профспілки лівого спрямування, які вимагають зменшення обликових ставок як засобу припинення уповільнення економічного розвитку Польщі.

Росія повертає Німеччині вітражі

САНКТ-ПЕТЕРБУРҐ, Росія. – Кольорові вітражі з церкви Святої Марії у Франкфурті-на-Одері, що після війни зберігалися в російському музеї Ермітаж, 24 червня відправлено з Петербурґу до Німеччини. В урочистій церемонії взяли участь міністри культури Росії та Федеративної республіки Німеччини – Михайло Швидкой і Юліян Ніда-Рюмелін. Унікальні середньовічні вітражі, що десятки років вважалися втраченими назавжди, повертаються до церкви, звідки 1946 року радянська армія вивезла їх до Ленінґраду. Вітражі, що складаються зі 111-ти кришталевих пластин кожен, було створено в XIV столітті для прикраси вівтарної частини церкви Діви Марії. Проблема так званого „трофейного мистецтва" досі залишається одним з каменів спотикання в російсько-німецьких взаєминах. Ухвалений Державною думою закон проголошує російською власністю всі об'єкти мистецтва, які потрапили до СРСР після Другої світової війни. Виняток зроблено лише для церков та противників гітлерівського режиму, тому сьогоднішня подія належить до винятків.

С. Мілошевич не керуватиме партією

БЄЛҐРАД, Сербія. – 23 червня відбувся надзвичайний з'їзд фракції сербських соціялістів, яка виступає за реформу й модернізацію партії. З'їзд звільнив Слободана Мілошевича з посади провідника партії. Її головою обрано колишнього міністра Бранислава Івковича, якого на вимогу С. Мілошевича недавно виключено з партії. У 90-их роках він був одним із найближчих союзників С. Мілошевича. Два роки тому Б. Івкович перейшов на реформаторські позиції – після того, як С. Мілошевич усунув його від влади. З'їзд обрав Мілошевича почесним головою партії. Але тепер він фактично усунений від ухвалення рішень. До цього часу С. Мілошевич – навіть після видання його Міжнародному трибуналові з воєнних злочинів – продовжував керувати партією з тюремної камери – по телефону. Соціялістична партія Сербії поділилася на дві фракції. Іншу фракцію соціялістів очолює колишній прем'єр-міністер Сербії Мирко Мар'янович. З'зд цієї фракції призначено на початок вересня.

Речник „Аль-Кайди": бен Ладен живий і плянує нові напади

КАЇР. – Арабське сателітне телебачення Аль-Джазіра 22 червня показала відеоплівку, на якій представник „Аль-Кайди" повідомляв, що 98 відсотків угрупування – включно з Осамою бен Ладеном – залишилися вцілілими після початку війни проти тероризму. Речник „Аль-Кайди" також попередив США, які звинувачують бен Ладена в організації атак 11 вересня, що вже готуються нові атаки. Досі немає незалежних підтверджень автентичності звукозапису. Невідомо також, в який спосіб телестанція „Аль-Джазіра" отримала звукозапис.

Арізона – зона національного лиха

ВАШІНҐТОН. – У штаті Арізона палають лісові пожежі. Не дивлячись на усі зусилля пожежників, два вогнища злилися в одне, і ситуація практично вийшла з-під контролі. На даний час вогонь охопив територію розміром у 80 кілометрів і продовжує розповсюджуватись. Влада проводить евакуацію мешканців із зони стихійного лиха. Президент США Джордж Буш оголосив штат Арізону зоною національного лиха у зв'язку з лісовими пожежами та пообіцяв терміново федеральну допомогу. Дж. Буш відвідав район пожеж, прямуючи у Канаду на зустріч „великої сімки" та Росії. Він розмовляв із пожежниками та відвідав тимчасовий центр, у якому розташувалися евакуйовані місцеві жителі. Пожежі в Арізоні охопили близько 150 тисяч гектарів лісу. Були евакуйовані близько 30 тисяч осіб, які залишили свої домівки. Лісовими пожежами охоплені сім штатів на заході країни. За попередніми даними, збитки від лісових пожеж уже становлять 25 мільйонів долярів.

Білоруського редактора чекає ув'язнення

МІНСЬК, Білорусь. – 21 червня головному редакторові газети „Рабочий" Вікторові Івашкевичу була вручена постанова про притягнення його до кримінальної відповідальности за образу президента Білорусі Олександра Лукашенка. Підставою для звинувачення стала надрукована газетою стаття „Злодій має сидіти у в'язниці". Стаття була надрукована під час президентської виборчої кампанії у вересні минулого року. Увесь тираж газети – 400 тисяч примірників – був заарештований ще у типографії. Віктору Івашкевичу загрожує позбавлення волі терміном до п'яти років.

Туреччина перебрала командування миротворцями

КАБУЛ, Афганістан. – Туреччина 20 червня офіційно перебрала командування міжнародним миротворчим контингентом в Афганістані. На спеціяльній церемонії в Кабулі турецький генерал Гілмі Зорлу замінив на посаді головнокомандувача силами ІСАФ британця Джона МакКола. Туреччина погодилася на півроку очолити миротворців ООН в Афганістані лише після тривалих переговорів про фінансову підтримку.

„Курськ" вразила його власна торпеда

МОСКВА. – Майже два роки по тому, як затонув російський ядерний підводний човен „Курськ", російські посадовці визнали, що це сталося внаслідок вибуху його власної торпеди всередині корабля. Про це повідомив 19 червня російський міністер Ілля Клєбанов, який очолював комісію з розслідування причин катастрофи. Повідомлення російського уряду є підтвердженням версії, на якій наполягали західні фахівці. Російська військово-морська фльота експериментувала із рідким водневим паливом, використання якого фльоти західніх країн відкинули через його ненадійність. В дальшій перспективі це оголошення, зроблене російським урядом, може мати значення для проблеми інформаційної політики збройних сил, адже усе, що стосувалося загибелі „Курська" у серпні 2000 року, було покрите секретністю і таємничістю.

За повідомленнями ЗМІ

Звернення до українських істориків з приводу відзначення річниці Переяславської ради

13 березня Президент України Леонід Кучма видав указ про приготування до урочистого відзначення у 2004 році 350-річчя Переяславської угоди між Україною і Росією. Ця подія негайно викликала відголос читачів „Свободи", які слушно зауважили, що президентський указ відроджує тенденційні оцінки Переяславської угоди, які насаджувалися впродовж років ідеологами комуністичного режиму, тоді як насправді у 1654 році було розпочато тривалий процес експансії Росії в Україні, ліквідацію політичної, економічної і культурної окремішности українського народу. До редакції надійшов ряд листів і статтей з цієї проблеми. Подаємо звернення науковців КІУС-у.

Звертаємося до українських істориків з приводу опублікування указу Президента України від 13 березня 2002 року „Про відзначення 350-річчя Переяславської козацької ради 1654 року". Зміст указу та склад Організаційного комітету говорять про серйозність та маштабність намірів його авторів. Відзначення річниці Переяславської ради, якщо воно справді відбудеться згідно з пляном, представленим в указі, не зможе, звичайно, дорівнювати „відзначенню" 300-ліття цієї події 1954 року, але значно перевершить „відзначення" 325-річчя у 1979 році.

Попередні дати відзначалися в Україні як складовій частині Радянського Союзу; нове „відзначення" буде відбуватися у незалежній українській державі. Ознак цього, однак, небагато, і головною є, судячи з усього, заміна терміну „святкування" у партійних постановах 1954 та 1979 років на нейтральне „відзначення" в указі 2002 року. У головному ж продовжується традиція радянських часів запобігання перед Москвою та „старшим братом".

Чи автори указу та члени Організаційного комітету усвідомлюють, що вони готуються відзначити річницю початку ліквідації незалежности української держави, створеної Богданом Хмельницьким? Березневий указ ставить під сумнів не тільки історичну легітимність сучасної української незалежности, але й офіційну генеалогію української влади, що нав'язує до традиції першого президента України Михайла Грушевського, який вважав Переяслав помилкою, а у 1918 році оголосив „кінець московської орієнтації" української політики.

Указ ставить під сумнів також офіційну риторику українського уряду, який говорить про европейську інтеґрацію, але коли йдеться про історичний календар, ігнорує 750-ліття коронації (символічного долучення до західньої цивілізації) князя Данила, що приходиться на 2003 рік, але „відзначає" наступного року 350-ліття ради, яка стала початком експансії Російської імперії на захід.

Чи йтимуть за „відзначенням" Переяслава такі ж самі маштабні „відзначення" укладення українсько-шведського союзу 1656 року, Гадяцької угоди 1658 року, чи розриву („зради" у традиційній радянській термінології) Івана Мазепи з Росією у 1708 році? Відповідь на це запитання, скоріше за все, дадуть президентські вибори 2004 року, під які, очевидно, і лаштується „відзначення" Переяслава.

Серед членів Організаційного комітету „відзначення" зустрічаємо імена не тільки політиків та державних службовців, для яких вибори є „альфою та омегою" існування, але також імена провідних науковців, які чимало зробили за останнє десятиліття, щоб розвіяти міт Переяслава, створений російською імперською та радянською історіографією. Їхня наукова кар'єра не починається і не закінчується виборами 2004 року, а наука – їхня „виборча дільниця" – не терпить зміни оцінок та орієнтацій через кожні кілька років.

До певної міри ми розуміємо мотивацію дій багатьох з них. Указ для директорів наукових інститутів – це нагода отримати від держави кошти, яких обмаль і постійно не вистачає на наукову діяльність, а особливо на проведення конференцій, видання книжок та інші заходи, передбачені президентським указом. Крім того, взявши гроші під „відзначення", можна провести вартісні наукові конференції, розвіяти „міт Переяслава" і показати реальні мотивації та значення Переяславської ради – справді поворотного пункту в українській історії.

Ці міркування, які нам доводиться чути, були цілком на місці у „несвоїй державі", але думати у тих самих категоріях у незалежній Україні означає знову пробувати перехитрити самих себе.

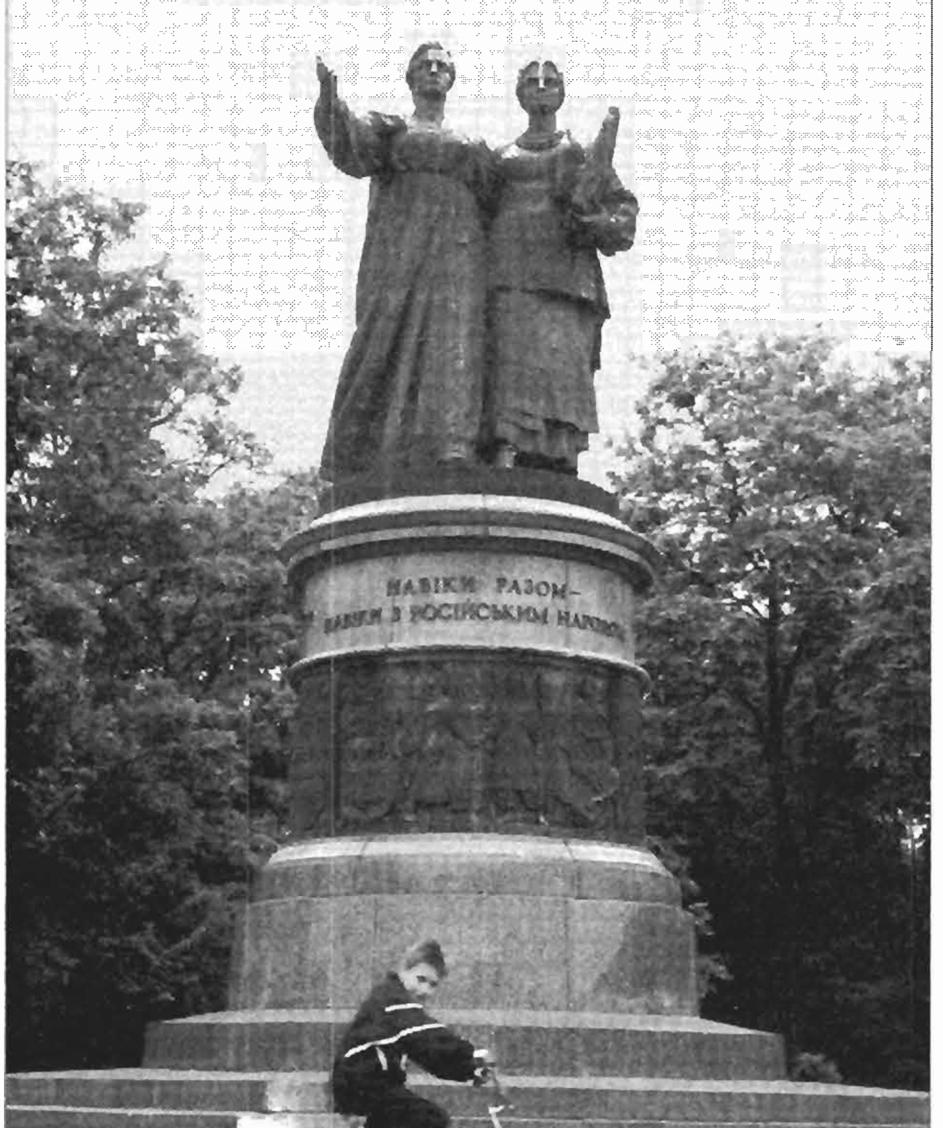
Указ Президента України від 13 березня 2002 року свідомо чи несвідомо політизує науку, намагається залучити історію для легітимації можливої зміни у зовнішньополітичній орієнтації України та переорієнтації історичної свідомости українського суспільства.

Ваша участь у цих заходах, що відзначають подію, яку більшість з істориків-членів Організаційного комітету до цього часу оцінювали як вимушений крок з боку „великого Богдана", надасть леґітимности тим силам в Україні та поза її межами, що змагають до відтворення імперії, якій Переяслав допоміг зіп'ятися на ноги.

Не виграють від цього ні Росія, ні Україна, чий шлях до успіху лежить не через відновлення імперії, а через розбудову демократичних національних держав.

д-р Зенон Когут,
директор Канадського інституту українських студій (КІУС),
Альбертський університет;
д-р Франк Сисин,
директор Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика,
КІУС;
д-р Сергій Плохій,
директор Програми дослідження українських церков, КІУС;

14 червня 2002 р.

Встановлений 1954 року у Переяславі-Хмельницькому пам'ятник ще й нині проголошує – „Навіки з російським народом".

Після президентського указу у Переяславі-Хмельницькому з'явилися заклики до єдности України, Росії і Білорусії. Фото: Ф. Хмельковський

Прикладові – понад 200 років

День незалежности США, який відзначається 4 липня в пам'ять про підписання цього дня у 1776 році, у Філядельфії, Декларації незалежности, сприймається в сучасному світі як подія всесвітнього значення. Представники 13 колоній вирішили об'єднатися проти королівської імперії – Великої Британії, але у день підписання Декларації вони не могли знати, який довголітній приклад покажуть світові.

Їх передовсім турбували економічні, матеріяльні справи – вони домагалися припинення безоглядного вивезення з колонії усіх матеріяльних благ і коштів. Але вже те, що у Новому світі зосередилися люди з нетрадиційним мисленням, новатори в усіх площинах людського життя, визначило їхнє наставлення. Разом з проголошенням політичної незалежности засновники нової держави проголосили нові принципи: рівність людей, свободу віровизнань, рівне право на приватну власність, які набрали сили закону і стали зразком до наслідування в багатьох державах тодішнього світу. Найсміливіші ідеї видатних гуманістів Европи могли б залишитися утопіями, якби їх не було втілено на американській землі під зоряно-смугастим прапором незалежности.

Відлуння нового прокотилося світом і навіть заохотило поета у далекій, незнаній світові Україні з гірким зітханням висловити надію на прихід власного Вашінгтона з його мудрим, людяним законом.

Але аж 215 років мало спливти від проголошення незалежности США, доки й Україна заявила світові про свою незалежність. Сполучені Штати відразу ж виявили прихильність до нової держави, і ця прихильність триває й досі. Іноді у взаєминах США і України виникають певні незгоди, як сталося, наприклад, через надмірне поширення в Україні підпільного копіювання носіїв електронної інформації, але жодного разу уряд США не вживав проти України якихось заходів, які могли б зашкодити її незалежності. Можна подати десятки прикладів того, як визначні політики і економісти США допомагають молодій українській державі та її економіці порадами, підтримкою у міжнародних політичних і фінансових організаціях. Надійними доброзичливцями України виявили себе і громадяни США українського походження.

Але чи завжди Україна сприймає за приклад лекції американської історії? Аналіза подій підказує обережну відповідь. З чого почали будувати незалежну державу провідники США понад двісті років тому? З економіки. З відходу від імперського центру, з впровадження міцної, єдиної валюти, з правового забезпечення банківської системи, яка сприяла розвиткові підприємництва.

Політичні оглядачі, які аналізують розвиток України за десять років її незалежности, констатують надмірне захоплення парляменту не завжди вмотивованими політичними протистояннями, тоді як йому варто б зосередитися на творенні правової бази держави, спираючись на яку виконавча влада могла б швидко відрегулювати податкову систему, інвестиційну політику, заохотити населення до продуктивної праці. Незалежна держава міцна лише тоді, коли її громадяни живуть добре і усвідомлюють, що їхній добробут забезпечує саме незалежна держава. Закон Вашінгтона, за мрією Тараса Шевченка, стає реальною можливістю і в Україні. Треба лише цю реальність перетворити на повсякденність, на стиль життя.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про спеку, озон і пляшку в руках

Ось захопила нас несподівано скоро і передчасно хвиля горячі, яку очікуємо з певним острахом кожного літа перебування на американському континенті. І як кожного року, так і цього ми хочемо увічнити американську погоду в одному із наших тижневих фейлетонів – так, немов би це була подія, гідна уваги.

А може, вона таки є гідна уваги, бо ж про погоду завжди усі говорять, завжди з нею розпочинають день, завжди слухають про неї по радіо та телевізії?

Отож маємо тепер, відносно скоро у літньому сезоні, першу хвилю горячі. Довгі колони авт прямували наприкінці минулого тижня у напрямі морського узбережжя, яке приваблювало усіх, кому міська духота давалася взнаки. Безконечні затримки на усіх шосе не відстрашували тих, що прагнули трішки охолодитися, а ще менше вони звертали увагу на великі написи, що видніли на кожному можливому до цього місці: „Сигнал тривоги – озон! Уживайте публічних засобів транспорту!" Хоча ця небезпека у повітрі була для усіх однаково важлива, здається, нікого вона не торкалася або просто ніхто не звертав на неї уваги впродовж цілого спекотливого кінця тижня. Усі шляхи були однаково заповнені і однаково терпеливо кожний сидів у своєму авті, чекаючи на зелене світло та навіть не думаючи, що ця осторога про небезпеку щодо озону може стосуватись і його.

Але все ж дбаючи про власне здоров'я, ньюйоркчани пильно притримувалися в останніх днях іншої остороги усіх публічних речників здоров'я, а це – „пийте багато рідини!" Де б ви не знаходилися в ці перші спекотливі дні, ви могли бачити молодих і старих, жінок і чоловіків з пляшками в руках.

Особливо цікаво було бачити молодих жінок чи дівчат, коли вони раз-у-раз витягали з торби пляшку, щоб прихилити її до вуст. Уявіть собі, яке здивування, а то й переляк це видовище викликало б у наших бабунь чи навіть матерів, котрі жили декілька чи кільканадцять років тому назад.

А може, таке саме здивування викликає це видовище й у новоприбульців з України? Якже ж це – молода жінка з пляшкою в руках іде вулицею та раз-у-раз пригублюється до неї. Та й звідки можна знати, що цей білий напій – справді тільки звичайна вода?

Пригадуємо, що декілька років тому такої картини ви б не побачили на жодній вулиці Нью-Йорку чи іншого американського міста. І не побачили б ви ні одної жінки, що іде чи їде автом і тримає в руках пляшку, з якої раз-у-раз щось „потягає".

А сьогодні це дбання про здоров'я так поширене тут, що годі проти цього „рецепту" щось заперечити, і коли ми здивовано завважували, що пластуни навіть у церкві „дбають про здоров'я", потягаючи просто з пляшки воду, почули у відповідь, що, мовляв, не знаємо сьогоднішніх вимог, доконечних для доброго здоров'я.

Змінюються часи – змінюються звичаї, і треба нам до цього призвичаюватись. Коли, однак, можна б ще до цього змінити місяці літньої спеки на лагідніші весняні чи осінні, було б ще краще.

А спека щойно розпочинає свій наступ...

О-КА

Помер д-р Роман Олійник-Рахманний

Св. п. Роман Олійник-Рахманний

У понеділок, 24 червня, на 83-му році життя, після тривалої недуги помер у Монреалі Роман Олійник-Рахманний, один з найвидатніших журналістів-публіцистів української діяспори, літературознавець, історик, доктор філософії, лавреат Національної премії ім. Тараса Шевченка (1994), член НТШ та УВАН, колишній член ОУН та учасник Похідних груп ОУН у 1941 році в Україну, співзасновник та співредактор газет „Час" (Німеччина) та „Гомін України" (Канада), член редколегій багатьох періодичних видань. Його статті появлялися у майже всіх часописах української діяспори та в багатьох чужомовних публікаціях.

Похоронні відправи відбулися 27 червня о год. 8-ій веч. в Українській Католицькій Церкві Святого Василія Великого (St. Basil the Great) в Монреалі, а відтак – на цвинтарі „Cote des Neiges" 28 червня, об 11-ій год. дня.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

ВІДГУК НА 35-ТУ КОНВЕНЦІЮ УНСОЮЗУ

УНС повинен подати приклад

Не маючи змоги висловити свою думку до прийнятих резолюцій на 35-ій Конвенції УНС з причини браку часу на дискусії у цій справі, хочу висловити свою думку про резолюцію, яка доручає новообраному урядові шукати можливості повороту УНС до громадської централі УККА.

У короткій дискусії була висловлена думка делегата з Дітройту, що справою об'єднання вже від довшого часу займається Комітет, головою якого є проф. Т. Гунчак. По кількох засіданнях та консультаціях комітет не дійшов до згоди, а в додатку проф. Т. Гунчак взяв відпустку з комітету із причини браку часу на розмови, які не обіцяють скорого полагодження цієї справи. Головою комітету став д-р Юліян Куляс. Попри намагання д-ра Ю. Куляса продовжувати цю справу, він не міг до сьогодні знайти розв'язання, яке могло б привести до повного об'єднання. В часі дискусії на Конвенції прозвучала думка одного з делегатів: „Хай всі інші організації, що не є в системі громадської централі УККА, повернуться назад, тоді і УНС повернеться також".

Всім добре відомо, що на 13-му Конгресі УККА, УНС заініціював та показав дорогу тим організаціям, що вийшли із УККА, тому тепер хай УНС покаже дорогу повороту до Централі, а всі інші організації, напевно, підуть його слідом і, можливо, що довголітні намагання об'єднати громаду в Америці будуть успішно завершені.

Інж. Мирон Лущак,
делеґат та секретар 379-го Відділу УНС в Чикаго

Сиротам – радість!

Звертаюся до читачів „Свободи" з проханням допомогти моїй місійній праці для сиріт в Україні. Як і кожного року, я знову збираюся їхати з допомогою нещасним дітям. Минулого року мені вдалося зібрати і привезти для них чимало подарунків. Побачити їхню радість при одержанні цих подарунків було для мене найбільшим щастям. Маю надію, що й цього року я відвідаю діточок не з порожніми руками. Моя адреса: 2230 W Rice St., Chicago, Il. 60622.

Сестра Марія Бернарда, ЧСВВ

Запрошуємо на свято в Черче

12 липня в с. Черче, на Рогатинщині, буде відзначена 105-та річниця місцевого храму св. Василія Великого. Ще в дні святкування століття нашої церкви виникла думка розпочати відновлення каплиці, що з 1929 до 1946 року стояла на спуску Петрикової скали. У цій каплиці відправляли Службу Божу багато відомих греко-католицьких священиків, серед них – в'язень сталінських тюрем Єпископ Микита Будка.

У каплиці молились колишній прем'єр ЗУНР Кость Левицький, голова УНДО Дмитро Левицький, генеральний секретар УНДО Любомир Макарушка, член Крайової управи УВО Дмитро Паліїв, ідеолог Українського націоналізму Дмитро Донцов, видатний діяч УВО і ОУН Роман Сушко, письменники і журналісти Богдан і Левко Лепкі, Роман Купчинський, Юрій Горліс-Горський, Євген Маланюк, Микола Угрин-Безгрішний, Антон Лотоцький, Андрій Чайковський, Святослав Гординський і багато інших. Після Другої світової війни більшовики зруйнували каплицю, але сліди її залишились. Відбудувати каплицю – святий обов'язок кожного черчанина, де б він не проживав – в рідному селі, чи в далекій Америці.

Громадськість с. Черче, осередок „Просвіти", Союз Українок та декан о. Василь Кривень уклінно запрошують всіх черчан зі США, Канади, Австралії та інших країн приїхати до рідного села, щоб разом зі своїми земляками відсвяткувати 105-ту річницю церкви св. Василія Великого.

Велика подяка газеті „Свобода", яка є інформаційним мостом між рідним селом з України і його вихідцями за межами Батьківщини.

І. Антонів,
сільський голова,
с. Черче, Івано-Франківської обл.

Допомога надійшла зі США і Великої Британії

Щиро дякую Комітетові допомоги Україні (Приятелі Руху) з Мейплвуду, Н. Дж., за виділені кошти на придбання потужного ксерокса. Яка це є суттєва допомога і вчителям і учням! Тепер учитель не пише крейдою на дошці під час перерви, а учні не витрачають часу на переписування з дошки на занятті. Ми отримали також 500 долярів для обладнання читальної зали у гімназії. Також нам допомагають „Fort Atkinson High School" в штаті Wisconsin, (наша школа-побратим) та „Inter-national Charitable Fund - Hope Now" у Великій Британії".

Ми плянуємо відкриття читальної залі у вересні і перед входом до неї вмістимо меморіяльну дошку, на якій назвемо цих наших благодійників, а серед них і Комітет допомоги Україні з Нью-Джерзі.

Надія Ананьєва,
заступник директор гімназії,
Черкаси

Слово про академіка Михайла Кравчука

У „Свободі" від 7 травня вміщено статтю І. Качановського про відомого українського вченого Михайла Кравчука. Мабуть, не лишилося вже багато з тих, хто зустрічався з ним, тому хочу додати кілька слів про цю людину. Я не є математик, але колись був студентом Київського політехнічного інституту, де він викладав, а потім зустрічався з ним особисто.

У нашому помешканні в Києві зрідка з'являвся академік Борис Букреєв. Його улюбленою ученицею на Вищих жіночих курсах була моя мачуха. У 1927 році він оповів їй, що запитали у нього, кого б він рекомендував на звання академіка ВУАН, то він відразу дав рекомендацію своєму талановитому учневі Михайлові Кравчукові.

У 1929 році мені судилося бути присутнім на лекції академіка М. Кравчука в Київському політехнічному інституті, де він читав лекції з вищої математики. Це була лекція про інтеґрування диференціяльних рівнянь, розрахована на студентів нашого інституту, проте на лекцію прийшли багато студентів з Київського університету. Вражала в лекції не тільки досконала українська мова викладача, але і його закоханість в тему, подану в ідеально чіткій формі, навіть з певними, до місця, жартами.

У 1930 році я зустрівся з вченим в Преображенському скиті на відпочинку. Академік М. Кравчук був душею молоді і неодмінно брав участь у волейбольних змаганнях або в ставленні шарад, де він бездоганно розшифровував подані слова.

Невимовний жаль охоплює, коли усвідомлюєш, що ця чудова, життєрадісна людина стала жертвою сталінською терору, десь на початку 1938 року. Його було заарештовано і він зник назавжди. Дата його смерти – 1942 рік – викликає сумнів. Неправдиві дати вживали у НКВД, щоб приховати жахливі масові страти часів „єжовщини". Вочевидь, Михайла Кравчука було страчено раніше, відразу після арешту.

Валеріян Ревуцький,
Ванкувер, Канада

Цінний рукопис чекає мецената

Відомий український співак Любомир Мацюк помер у 1991 році. Все своє свідоме життя прожив за межами України, залишив по собі, об'їздивши увесь світ, рукописну книгу споминів „У полоні пісні", в якій змальовує свою мистецьку Одісею та культурне життя українців у діяспорі. Рукопис невеликий – 48 сторінок. А у Львові в 1999 році помер його небіж, учений европейського маштабу, єдиний в Україні історик паперу, професор Орест Мацюк.

Тепер фонд його імені організовує в рідному Орестовому місті Трускавці музей, у якому діятиме також відділ, присвячений Любомирові Мацюку. Проте в Україні, і навіть у Львові, про Любомира, на жаль, знають тільки окремі фахівці.

Для популяризації співака конче було б видати згадані його спомини, що вимагає відповідних коштів. Якщо б серед читачів „Свободи" знайшлися доброділ, яких ця справа зацікавить, просимо звертатися на адресу: Надія Мацюк, вул. Наукова, буд. 94 кв. 130, Львів-60; 79060 Україна.

Надія Мацюк,
вдова Ореста Мацюка

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вітаємо нових членів Головного уряду Українського Народного Союзу!

Бажаємо успіху у праці на українській ниві

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Предсідник
СТЕФАН КАЧАРАЙ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Перший Заступник предсідника
МАРТА ЛИСКО
801 S. Pitt Street - Unit 428
Alexandria, VA 22314

Другий Заступник предсідника
ЕВГЕН ІВАНЦІВ
P. O. Box 5748
6138 N. 12th Street
Arlington, VA 22205-0748

Директор на Канаду
АЛЬБЕРТ КАЧКОВСЬКИЙ
126 Simon Fraser Crescent
Saskatoon, Saskatchewan S7H 3T1

Головний Секретар
ХРИСТИНА Е. КОЗАК
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Касир
РОМА ЛІСОВИЧ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ
5566 Pearl Road
Parma, OH 44129-2541

ЯРОСЛАВ ЗАВІЙСЬКИЙ
11 Bradley Road
Clark, NJ 07006

ОЛЕКСАНДЕР СЕРАФИН
2565 Timberwyck Trail
Troy, MI 48098

РАДНІ

ЄВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
25 Jason Court
Matawan, NJ 07747-3510

ОСИП ГАВРИЛЮК
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442

СТЕПАН ГАВРИШ
155 Erdenheim Road
Erdenheim, PA 19038

ВАСИЛЬ ЛУЧКІВ
49 Windmill Lane
New City, NY 10956

МИРОН ПИЛИПЯК
P.O.Box 59313
3000 S.E. Royal Hills Drive-29G
Renton, WA 98058-2313

ВАРКА БАЧИНСЬКА
101 E. 16th Street
New York, NY 10003

ВАСИЛЬ ЛІЩИНЕЦЬКИЙ
4257 Dentzler Road
Parma, OH 44134

ПАВЛО ПРІНКО
1245 Rhawn Street
Philadelphia, PA 19111

АНДРІЙ СКИБА
4575 N. Nagle Avenue
Harwood Heights, IL 60706

МИХАЙЛО КУРОПАСЬ
313 West Street
Sycamore, IL 60178

МИРОН ҐРОХ
16 Kevin Drive
Fonthill, Ontario, L0S 1E4
Canada

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ

АННА ЧОПЕК
678 44th Street
Los Alamos, NM 87544

МАРІЯ ДУШНИК
2 Marine Avenue
Brooklyn, NY 11209

АННА ГАРАС
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, PA 18017

МИРОН КУРОПАСЬ
107 Ilehamwood Drive
De Kalb, IL 60115

Владика СТЕПАН БІЛАК
1750 Jefferson Street, Apt. 301
Hollywood, FL 33020

ЙОСИП ЛИСОГІР
2643 Deer Path
Scotch Plains, NJ 07076

ВАСИЛЬ ДІДЮК
30 Allenhurst Drive, Apt. 402
Islington, ON M9A 4Y8, Canada

ТАРАС ШМАҐАЛА ст.
10976 Tanger Trail
Breskville, OH 44141

ГЕЛЕН ОЛЕК СКАТТ
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, IL 60631

АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО
39446 Edgewater Drive
Northville, MI 48167

Нові члени УНСоюзу

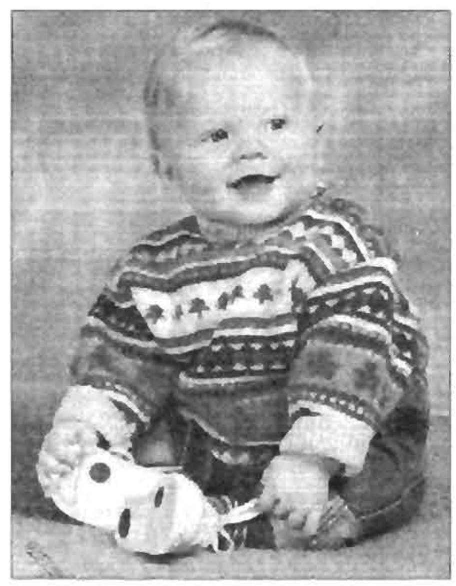
Микола Роман Ратич новий член 172 Відділу Українського Народного Союзу, син Романа і Олесі Ратичів. Записали свого внука в члени УНСоюзу бабця Галя і дід Ростислав Ратичі.

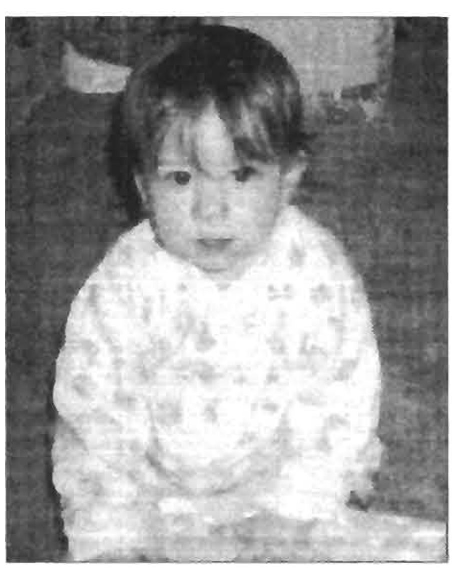
Адріана Марія Завійська, дочка Володимира і Оксани Завійських, новий член 155 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свою внучку в члени УНСоюзу дідусь і бабуня Василь і Марія Завійські.

Зоряна Ізабелла Жура, дочка Петра і Тані Журів, новий член 155 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свою внучку в члени УНСоюзу дід і бабця Борис і Люба Жури.

Стефан Марко Мостович, син д-ра Стефана і Ронди Мостовичів, новий член 417 Відділу Українського Народного Союзу. Записали свого внука в члени УНСоюзу дідо і бабця Леонід і Оксана Мостовичі.

Іванна і Василько Сидора, діти Григорія Сидора і Анни К. Підкович-Сидора, нові члени 432 Відділу Українського Народного Союзу в Канаді. Василь учень третьої кляси Української Суботньої Школи Кардинала Сліпого. Записали своїх внуків дід Петро Підкович і бабця Марія Підкович.

Обличчя Українського Народного Союзу

Богдан Одежинський, делеґат 216-го Відділу, член Виборчої комісії 35-ої Конвенції УНСоюзу.

Члени Конвенційного комітету 35-ої Конвенції УНСоюзу в Чикаґо одержали заслужене признання під час бенкету 26 травня.

Під час урочистого концерту 25 травня виступали бандуристки ансамблю „Чар-зілля" (дириґент – Ірина Турчин).

Члени Головного уряду, радні д-р Василь Шеремета (зліва) і Андрій Скиба.

Радний Євген Осціславський і делеґат 234-го Відділу Марія Осціславська.

Радна Рома Гадзевич, головний редактор „Українського Тижневика" і радний Альберт Качковський, новообраний директор на Канаду.

Слава Горбата, делеґат 414-го Відділу, під час передвиборів.

Марко Держко, член 287-го Відділу і комп'ютерний спеціяліст у Головній канцелярії УНСоюзу.

Члени Округи Північного Нью-Джерзі на 35-ій Конвенції. *Фото: Віра Ке; І. Яросевич*

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Архипастирська візита Патріярха Філарета до США

Патріярх Філарет (зліва) і Владика Степан Біляк.

МАЯМІ, Фла. – Від 16 до 20 травня відбувалася архипастирська візита у США Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета, у супроводі Владики Димитрія, протидиякона Олега, іподиякона Константина і професора Дмитра Степовика. На летовищі у Маямі делеґацію з Києва привітала місцева громада на чолі з протопресвітером о. Степаном Біляком.

В п'ятницю, 17 травня, Владика Димитрій завершив Богослужіння в храмі св. Миколая в Купер-Сіті монашим постригом о. Степана, а в суботу, при великій участі вірних Української Православної Церкви США і Канади, Патріярх Філарет в супроводі єпископів Олександра (Биковця) і Димитрія завершив чин наречення ієромонаха Степана.

В неділю, 19 травня, на порозі переповненої церкви, з великою участю священнослужителів і вірних, Іванка Богданів квітами привітала Патріярха, а голова громади св. Миколая Леонід Гусак з хлібом і сіллю запросив його увійти до храму.

В храмі настоятель о. Віктор Полярний від імені всіх вірних дітей України в діяспорі склав сердечні побажання та запросив гостей разом з присутніми помолитися за скріплення і розквіт нашої Церкви, та щоб Господь Бог покращив долю українського народу.

Під час Малого входу Патріярх нагородив митрою протоієрея Олега Жовніровича і протоієрея Віктора Полярного. Богослужіння дійшло до завершення хіротонією ієромонаха Степана. Відтепер по всіх церквах Українського Православного Вікаріяту УПЦ КП має поминатися після Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета вікарний Єпископ Бориспільський Степан. За ревну працю для добра Церкви Іванку та Івана Богданових Патріярх Філарет нагородив орденом Святого Князя Володимира III ступеня.

По завершенні Служби Божої відбувся урочистий бенкет, під час якого линули привітання і побажання з нагоди урочистостей від гостей з усіх сторін США й Канади. Присутні привітали з високими нагородами протопресвітера о. Стефана Посаківського і Василя Косогора.

Наступного дня відбулась Конференція вірних під головуванням Патріярха Філарета, яка розглянула проєкт статуту Українського Православного вікаріяту УПЦ Київського Патріярхату у США й Канаді, і після обговорення прийняла його. Статут у тримісячний термін має бути зареєстрований в державних органах США й Канади.

Леонід Гусак

Баль пластового куреня „Буриверхи"

КЛІВЛЕНД, Огайо. – 18 травня відбувся баль пластового куреня „Буриверхи", на якому проведено презентацію 17-ти молодих дебютанток. Елеґантну залю „Маріот готелю" в центрі міста заповнило майже три сотні гостей.

Вечір розпочався традиційним виходом дебютанток у білих вечірніх сукнях, з букетами червоних троянд. Одна по одній вони входили на залю зі своїми батьками, з глибоким уклоном символічно вступали у доросле товариство.

Презентацію переводили Андрея і Дарія Якубович – курінні старшопластунського і сеньйорського уладів куреня. Усі цьогорічні дебютантки є дуже активні члени української громади, майже всі – випускниці Школи українознавства „Рідна Школа", члени Пласту або СУМу, члени молодечого відділу Православної Ліґи чи Марійських товариств при своїх церквах. Більше як половина дівчат навчалися народних танців, багато вчаться або вчилися гри на бандурі у школі ім. Григора Китастого.

Усі дебютантки рівночасно є дуже активні у своїх цілоденних школах, зокрема у спорті, мистецькому слові, театрі, танцювальних ансамблях. Багато із них прийняті до „Natonal Honor Society", яке приймає відмінних учнів.

Після презентації відбувся танець дебютанток, який закінчився першим вальсом зі своїми ескортами. Потім був танець дебютанток зі своїми батьками, а ескортів – з матерями дебютанток. До танців грала оркестра „Золота булава" з Канади.

Дарія Якубович

Запрошуємо на свято

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Українська громада активно відгукнулася на заклик станиці УПА створити громадський комітет для відзначення 60-ої річниці від утворення УПА. Утворений громадський комітет очолив Михайло Ковальчин. Святочне відзначення відбудеться 20 жовтня. Комітет запрошує до участи всі ті організації, які не встигли зголоситись. Моя адреса: 516 Oak Lane, Philadelphia, PA 19126. Тел.: (215) 927-1864.

Богдан Тодорів,
секретар комітету

Дебютантки та їх ескорти (зліва): Діяна Какс – Михась Масний, Марія Гейнал – Біллі Прусіновський, Аля Головата – Олександр Мойсієнко, Дарія Губач – Данило Фалк, Андрея Комічак – Микола Демченко, Ліса Кордуба – Роберт Угода, Аня Лендел – Богдан Келлер, Дженіфер Осередчук – Мет Донован, Діяна Ліщинецька – Микола Григорчук, Діяна Лис – Юрій Козій, Кляриса Мойсієнко – Лесько Рей, Наталія Парк – Димитрій Лебедь, Христина Пащин – Андрій Базилевський, Лариса Пащин – Петро Рожа, Оксана Петрів – Марко Боднарук, Діяна Продан – Андрій Глабше, Тамара Сопка – Андрій Гарасевич.

25-ліття УНІС-у: 64 тисячі долярів зібрано на подальшу діяльність Інформаційного бюра у Вашінґтоні

Зліва: д-р Юліян Куляс, Михайло Савків, Стівен Пайфер, д-р Борис Базилевський.

ЧИКАҐО. – В цьому році сповнилося 25 років від дня заснування Вашінґтонського бюра УККА – Української Національної Інформаційної Служби (УНІС). Розміщений в політичному центрі американської столиці, на Capitol Hill, УНІС представляє українську спільноту перед американським політичним світом. З цієї нагоди 1 травня Ілинойський відділ УККА влаштував бенефіс з метою придбання фондів для подальшої діяльности УНІС-у.

Щедрим жертводавцем цього року був Перший український федеральний щадничий банк „Певність", який зложив 25 тисяч дол. Щедрою була також пожертва в сумі 10 тисяч дол. від Української федеральної кооперативної спілки „Самопоміч". Решта пожертв, понад 64 тис. дол., надійшла від Ілинойського відділу УККА, українських чикаґських підприємців та осіб, що активно підтримують інформаційне бюро у Вашінґтоні.

Бенефіс-бенкет відбувся в Культурному осередку. Зібралося понад сто гостей. Між ними був генеральний консул України в Чикаґо д-р Борис Базилевський з дружиною. Господарем імпрези був д-р Юліян Куляс, президент банку „Певність", від якого присутні довідались кілька цікавих фактів. Наприклад, те, що українці Чикаґо були співініціяторами заснування УНІС-у. З усіх українських громад Америки чикаґська громада жертвувала найбільше на цілі бюра.

Чикаґо також гордиться тим, що одним із директорів бюра у Вашінґтоні протягом кількох років була чикаґів'янка Катерина Чумаченко, дружина теперішнього провідника бльоку „Наша Україна" та колишнього прем'єрміністра України Віктора Ющенка.

Особливим гостем на бенефісі був колишній посол США в Україні, теперішній заступник державного секретаря для європейських та евроазійських країн Стівен Пайфер. Він виступив зі словом, в якому говорив про стосунки між США та Україною, зокрема про те, що в перших роках української державности США були зацікавлені в тому, щоб Україна позбулася ядерної зброї. Щойно десь від 1993-94 років ставлення до України набрало іншого характеру. США зацікавились, щоб Україна стала стабільною, демократичною, незалежною державою, розбудувала свою економіку та зміцнила зв'язки з Европою. Така настанова була зумовлена ради власного інтересу, бо Америка зрозуміла, що Україна може відігравати важливу ролю на сході.

В останньому часі взаємини натрапили на деякі труднощі, одначе С. Пайфер вважає, що фундаментальне ставлення США до України не змінилося. Америка продовжуватиме надавати Україні технічну та фінансову допомогу, проводити спільні військові навчання на території України та працювати, щоб Україна була стабільною, демократичною державою. На думку амбасадора, тісні зв'язки України з Европою, в чому зацікавлена Америка, прийдуть не так шляхом зовнішньої політики України, як через економічні стосунки. Після виступу до амбасадора Пайфера в присутніх було дуже багато запитань на різні теми, на які він відповідав в дусі американської політики щодо України. На бенефіс прибув із Вашінґтону директор бюра УНІС-у Михайло Савків, який рівночасно є головою Крайової управи УККА. Він теж виступив зі словом, в якому подав короткий огляд діяльности УНІС-у.

Праця Бюра у Вашінґтоні є многогранна, на жаль, бюджет не завжди дозволяє на використання її потенціялу. М. Савків пригадав, що тому 25 років Україна була поневолена, а першочерговою справою в той час було питання політичних в'язнів, голосом яких і поневоленої України перед світом був саме УНІС.

25 років пізніше Україна вже протягом років втішається незалежністю та співпрацює з Америкою. Потреба в бюрі у Вашінґтоні, одначе, не зменшилась, а навпаки – набрала ще більшої вагомости, ніж було колись.

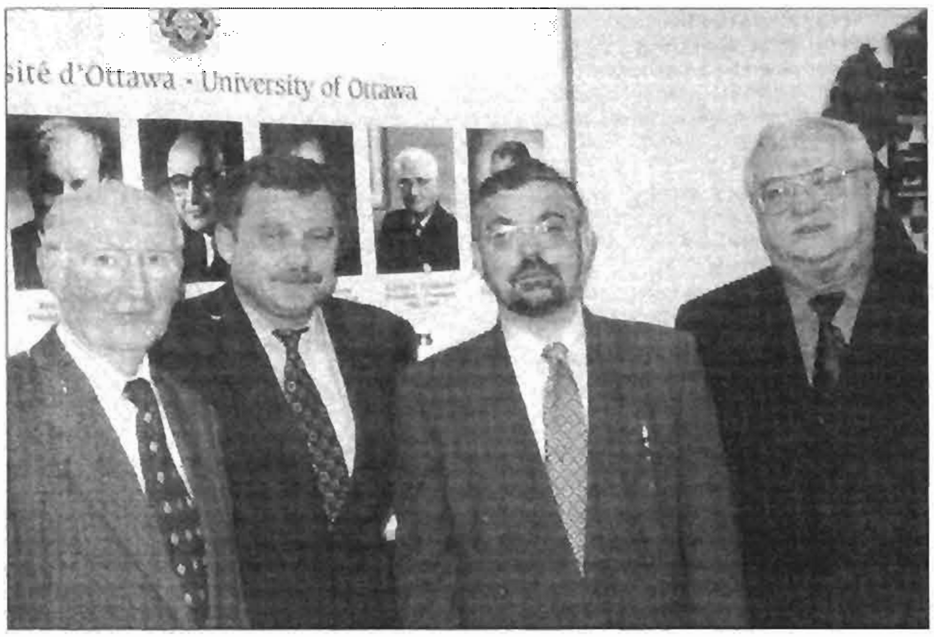
Америка дає Україні допомогу, одначе треба постійно вказувати американському урядові на її потребу, бо часто чути голоси деяких представників у Конґресі, що хочуть ту допомогу скасувати. Велику заслугою УНІС-у назвав його директор створення Конґресового Українського Кокусу, до якого ввійшло багато сенаторів та конґресменів і через яких бюро впливає на позитивне обговорення питань, що стосуються України.

Лука Костелина

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ІНФОРМАЦІЙНУ СЛУЖБУ

Спонзор	Фундація Спадщини при Банку „Певність"	25,000.00	дол.
Спонзор	Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч"	10,000.00	
Організація	Організація „Оборони Чотирьох Свобід України", 8-ий Відділ ОЧСУ	150.00	
Організація	УККА - Чикаго	5,767.20	
Організація	Українсько-Американська Кооперативна Асоціяція	50.00	
Організація	Окружний Комітет Відділів УНС у Чикаго	200.00	
	Андрій і Орися Атановські	750.00	
	Стефан Бабик	250.00	
	Павло Бандрівський	500.00	
	Уляна Баранська	100.00	
	Михайло і Марія Баранські	200.00	
	Орест і Софія Бараники	1,000.00	
	Богдан і Лінда Білоцерковичі	100.00	
	Д-р Богдан і Ліля Боднари	500.00	
	Лев Боднар	100.00	
	Михайло і Уляна Бойкевичі	500.00	
	Володимир і Раїса Братків	1,000.00	
	Марко і Елизабет Братків	250.00	
	Орест і Валя Хринівські	250.00	
	Іван і Ніна Деркачі	1,000.00	
	Юрій і Діяна Деркачі	250.00	
	Вілліям і Оля Деркачі	250.00	
	Мирон і Оксана Добровольські	250.00	
	Юрій і Богданна Доміно	200.00	
	Володимир і Оксана Дудичі	500.00	
	Богдан і Евгенія Дудичі	200.00	
	Андрій і Віра Еліяшевські	250.00	
	Тарас і Ірина Ґаврики	500.00	
	Роман і Анна Голяші	50.00	
	Теодор Ґоляш	50.00	
	Іванна Ґорчинська	100.00	
	Ярослав і Марія Ганкевичі	250.00	
	Роман Головка	250.00	
	Мирон і Дарія Яросевичі	100.00	
	Мирон і Віра Яворські	400.00	
	Олег і Іванна Каравани	350.00	
	Д-р Остап і Юлія Кашуби	100.00	
	Юрій Кавка	500.00	
	Христіян і Арета Когути	100.00	
	Маріян і Оля Колодії	100.00	
	Антон і Анна Колтунюки	100.00	
	Іван і Марія Корб	250.00	
	Михайло і Дарія Кос	150.00	
	Лука і Марія Костелини	300.00	
	Любомир і Оксана Крушельницькі	100.00	
	Ігор і Розмарія Куцевичі	250.00	
	Юліян і Елизабет Куляси	1,000.00	
	Павло і Катя Куляси	250.00	
	Григорій і Люся Куликівські	100.00	
	Д-р Юрій і Арета Куріци	100.00	
	Іван і Михайлина Лесейки	250.00	
	Іван і Романа Лоско	200.00	
	Юрій і Неоніля Личики	100.00	
	Юрій і Олена Литвинишини	100.00	
	Орест Маркевич	150.00	
	Ігор і Олена Матвіїшини	100.00	
	Д-р Володимир і Діянна Мінковичі	300.00	
	Микола і Валентина Міщенки	100.00	
	Йосиф і Вірджінія Молочиї	500.00	
	Леонід Модрицький	100.00	
	Д-р Павло і Леонарда Надзікевичі	1,000.00	
	Дмитро Новошицький	100.00	
	Д-р Ярослав і Ярослава Панчуки	250.00	
	Іван Павлик	50.00	
	Нестор і Оля Поповичі	1,000.00	
	Іван і Гелен Прими	100.00	
	Ігор Ралько	400.00	
	Д-р Андрій і Рута Ріпецькі	150.00	
	Іван і Оленка Шкробути	500.00	
	Олег і Люба Скубяки	200.00	
	Павло Слободян	200.00	
	Петро і Марія Стахів	150.00	
	Д-р Олександер і Ольга Стрільчуки	500.00	
	Д-р Анатолій і Ірена Субота	250.00	
	Ярослав Сидоренко	200.00	
	Лідія Ткачук	100.00	
	Галина Траверса	100.00	
	Іван Тишенко	150.00	
	Юрій Витанович	200.00	
	Олександер і Гелен Василіви	250.00	
	Богдан і Петруся Ватралі	500.00	
	Ярослав і Христя Верещаки	250.00	
	Зенон і Лідія Возьний	150.00	
	Ігор і Марта Вислоцькі	200.00	
	Михайло і Ліліяна Запаранюки	500.00	
	Микола і Ірена Гриніви	50.00	
Загальна сума		**64,417.20**	**дол.**

Польський дипломат закликає до співпраці

Зліва: проф. Теофіль Кіс, посол Литви Рімантас Сідлавскас, посол Польщі д-р Павел Добровольський, посол України д-р Юрій Щербак.

ОТАВА. – Катедра українських студій Отавського університету 16 травня провела вже третій вечір з циклю „Лекції послів". Головним доповідачем був посол Польщі в Канаді д-р Павел Добровольський з темою „Чи ми забудемо історію? Україна, Польща й Европа у XXI столітті". Вечір відкрив керівник катедри українських студій проф. Теофіль Кіс.

Д-р П. Добровольський народився у 1954 році, навчався у Варшавському університеті та в Інституті історії Польської Академії Наук, провадив наукову працю у Ватикані, як стипендіянт Папи Івана Павла II, написав понад 40 книжок і статтей. Доповідач нагадав, що президент Польщі А. Кваснєвський 18 квітня ц. р. висловив жаль з приводу Акції „Вісла", а також що у 1991 році Польща була першою державою, яка визнала незалежність України. Польща підтримує переговори НАТО – Україна , співпрацює з Україною в миротворчій службі в Косові. Минулі конфлікти, на думку доповідача, сталися, в основному, з неправильних політичних позицій обох народів. У період творення Польсько-Литовської держави не було включено до неї, як третього партнера, українську сторону, для формування федерації трьох народів. Друга світова війна загострила конфлікти. Багато з них були породжені провокаціями спеціяльних совєтських груп, які мали загострити взаємини між поляками й українцями. Тепер Польща буде підтримувати Україну і дораджувати їй в справах членства в Европейському Союзі.

Присутній на вечорі посол України д-р Юрій Щербак у своєму коментарі висловив щиру подяку за об'єктивну аналітичну оцінку взаємин між поляками й українцями протягом історії, подякував доповідачеві за його діяльність у зміцненні порозуміння між Україною і Польщею.

Проф. Т. Кіс привітав присутнього в залі посла Литви Рімантаса Сідлавскаса.

Юлія Войчишин

Відділ живе і діє

ФІНІКС, Аріз. – Відділ УККА (голова Михайло Дидик), 19 травня у великій залі Українського Культурного Осередку влаштував святочну академію в честь наших полеглих героїв і героїнь. Академію вступним словом відкрив Тарас Масний, а програмою керувала Христина Бойко. Панахиду відправив священик української православної церкви Святої Покрови о. Іван Кондрасович.

Зворушливий реферат про жінок-героїнь прочитала д-р Галина Куфрик з „четвертої хвилі" еміґрації. На академії Мона Снилик прочитала текст, який експромтом склав Яків-Аскольд Ємець.

Академію закінчено обідом, який приготували українки під керівництвом Розалії Тимчини і Мирослави Михайлів, а також знайомством з різьбарем Степаном Ткачиком з Тусону.

* * *

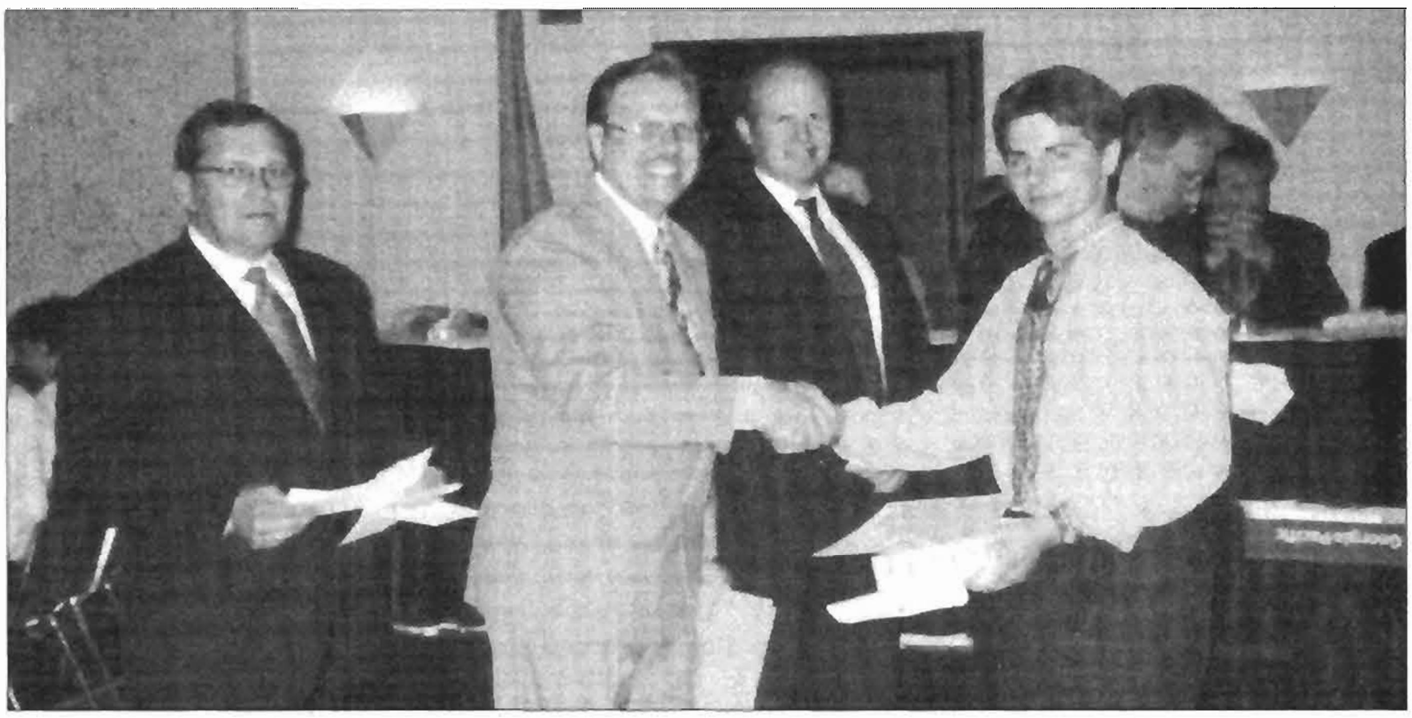
26 травня в приміщенні церкви Святої Покрови відбулася академія, присвячена жертвам Великого Голоду в Україні та роковинам смерти С. Петлюри і Є. Коновальця. Віра Швець мала слово про страшний голод, який за одну холодну зиму 1932-1933 року забрав мільйони жертв.

Про Українську Народну Республіку, яка три роки збройно боронила свою незалежність, розповів Яків Ємець. Накінець Людмила Янґ продеклямувала вірш, присвячений Петлюрі. Цей вірш вона читала на зібраннях 30 років тому, не запам'ятала автора, але досі пам'ятає сам твір.

На вечорі прозвучав також вірш Михайла Ситника, написаний в пам'ять Симона Петлюри, у якому є такі рядки:

„Сім куль,
на кожну літеру – один набій...
Бо Петлюра – літер сім,
а й Україна – літер сім!"

Христина Бойко,
Тарас Масний,
Яків Ємець

ІСТ-ГАНОВЕР, Н. Дж. – 1 червня у готелі „Рамада Інн" відбулася церемонія матуральної ґрадуації Ньюйоркської метрополії Шкіл українознавства. На святі представники місцевих установ вручили учням фінансові нагороди. Зліва: Михайло Целюх – Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" (Н. Дж.). Михайло Козюпа та Андрій Грицак – члени Дорадчої ради при „Самопомочі" Українсько-Американської Федеральної Кредитової Спілки Нью-Джерзі, Стефан Качарай – новообраний предсідник Українського Народного Союзу. Приймає нагороду Маркіян Гадзевич з „Рідної Школи ім. Лесі Українки" у Моріс Каунті, Н. Дж.

НЮАРК, Н. Дж. – 2 червня в Нью-Джерзі під час ґрадуації 8-ої кляси Дорадча рада при Українській Американській Федеральній Кредитовій Спілці „Самопоміч" подарувала чеки фінансової допомоги Українській Католицькій Школі св. Івана Хрестителя у Нюарку. На світлині (зліва): Орест Цяпка, член Дорадчої ради Кредитівки, о. Богдан Лукій – парох, сестра Белин – директор школи, Михайло Козюпа, Михайло Дзіман та Михайло Шпигульський – члени Дорадчої ради при Кредитівці.

Відзначили визначного політика

Д-р М. Прокоп у розмові з консулом України в Нью-Йорку Наталею Мартиненко. Фото: Я. Кулинич.

НЬЮ-ЙОРК. – Ім'я д-ра Мирослава Прокопа і його довголітня активність в українському політичному житті є так широко відомі, що для ньюйоркської громади не було ніякою несподіванкою, коли його однодумці влаштували 7 червня публічну зустріч з приводу появи монографії про нього пера Олександра Панченка, що саме недавно дісталася до рук заокеанських читачів.

Але на ділі ця зустріч мала в першу чергу пригадати широкому загалові довголітню політичну діяльність героя книжки, а одночасно відзначити його близьке 90-ліття.

Д-р Мирослав Прокоп – член-засновник і голова Середовища Української Головної Визвольної Ради, співзасновник і член редколегії журналу „Сучасність", автор праць „Україна і українська політична думка" і „Напередодні незалежної України", співзасновник і голова видавничого об'єднання „Пролог".

Зустріччю, яка зібрала велику кількість приятелів та знайомих ювілята, провадив Євген Стахів – голова Президії середовища УГВР, а з цікавими доповідями про політичну діяльність і публіцистичну творчість д-ра М. Прокопа виступили інж. М. Галів, д-р А. Камінський і д-р Петро Потічний.

Микола Галів вичерпно зупинився не так на монографії О. Панченка, як на постаті та діяльності ювілята, підкреслюючи характеристичну для д-ра М. Прокопа скромність, яка постійно присутня у його житті і стосунках з іншими і яка спонукає його свою особу та свою довголітню працю тримати у тіні, що дуже рідко зустрічається на нашому політичному Олімпі.

Доповідач з признанням підкреслив працю д-ра О. Панченка, який, крім монографії про д-ра М. Прокопа, видав монографії про інших передових осіб середовища УГВР – Миколу Лебедя і д-ра А. Камінського.

З уст інж. М. Галіва присутні вичерпно дізналися про весь життєвий шлях д-ра М. Прокопа, а з цим і про генезу УГВР, з якою ім'я д-ра М. Прокопа нероздільно зв'язане. При цьому доповідач не забув підкреслити особливі прикмети д-ра М. Прокопа як одного із творців цього середовища, а це, крім скромності – толерантність, висококультурність і відданість праці на політичному відтинку, сполученої часто із науковою і журналістичною.

Д-р А. Камінський у своєму виступі глибоко проаналізував праці д-ра М. Прокопа, зокрема унікальну збірку статтей під назвою „Напередодні незалежної України", також дієво-програмову доповідь д-ра М. Прокопа, присвячену українській революційній боротьбі та її перспективі.

Гість з Канади д-р Петро Потічний з великою теплотою і зі знанням аналізував публіцистику д-ра М. Прокопа, яка, на його думку, є найважливішою частиною діяльности політика, але і дипломата, і журналіста з глибоким патріотичним ґрунтом. Закінчуючи свої позитивні і щирі міркування, д-р П. Потічний висловив надію, що невдовзі появляться спомини ювілята. Усі три доповідачі підкреслювали незвичайно важливу ролю дружини ювілята Люби, що сама стояла у рядах визвольних борців, але в першу чергу – поруч свого довголітнього друга життя.

У ряді привітань, про які повідомив ведучий програмою Є. Стахів, виступила д-ра Анна Процик, член президії НТШ-А, із привітанням від цієї наукової установи, в якій довгі роки д-р М. Прокоп є активним членом, і вручила йому почесну грамоту, а Є. Стахів повідомив, що надійшли привітання від д-ра Р. Барановського, від дочки президента УГВР Кирила Осьмака, Наталії Осьмак з Києва, і від НТШ зі Львова.

Останнім забрав слово д-р М. Прокоп, який дякував усім доповідачам та присутнім його шанувальникам, підкреслюючи, як завжди зі скромністю, що усі вичислені заслуги не є виключно його, але усіх тих, що, як і він, вірили у відродження України.

Ще довго після закінчення багатої програми присутні шанувальники д-ра М. Прокопа при перекусці ділилися враженнями із цієї зворушливої зустрічі з надією, що вона дасть ювілятові наснагу до дальшої праці в ім'я його політичного кредо.

О. Кузьмович

З діяльности УККА

ВАШІНҐТОН. – 9 травня 2002 року президент УККА Михайло Савків мол. склав свідчення у Підкомітеті асиґнувань на закордонні справи Палати Представників про допомогу Україні у 2003 фінансовому році. М. Савків зазначив, що „хоча цей бюджет складає лише 1 відсоток федерального бюджету, закордонна допомога США є критично важливою для створення сприятливих умов для поширення демократії та встановлення тривалого миру по всьому світі".

М. Савків звернув увагу на найголовніші проблеми, які сьогодні стоять перед Україною, зокрема необхідність законодавчих реформ, які покращили б інвестиційний клімат в Україні та зробили б боротьбу проти корупції більш ефективною. М. Савків говорив про потребу програми ділової практики між підприємцями України та США, для того, щоб ознайомити українських підприємців з міжнародними діловими правилами та покращити їхню культуру ведення справ.

Представники Української національної інформаційної служби (УНІС) УККА зустрілися з усіма членами Підкомітетів асиґнувань на закордонні справи Сенату та Палати Представників, а також з членами Конґресового українського кокусу, щоб підкреслити ці самі питання і запевнитися їхньою підтримкою щодо допомоги США Україні в сумі 159 мільйонів долярів на 2003 рік.

* * *

8 червня Екзекутива УККА обговорила питання щорічного відзначення українського Голодомору. Спонзороване УККА спільно з Владикою Василем Лостеном, Єпископом Української Католицької Епархії в Стемфорді, цьогорічне відзначення 69-ої річниці українського Голодомору відбудеться в суботу, 16 листопада, о 2-ій годині, по полудні в Катедрі Св. Патрика.

Пресова служба УККА

У видавничому комітеті „Літопису УПА"

ТОРОНТО. – 24–25 травня відбулося чергове пленарне засідання видавничого комітету „Літопису УПА". Редактор проф. Петро Й. Потічний повідомив, що найбільш успішним для видавництва був минулий рік, бо появилося 13 томів „Літопису УПА", в тому 10 томів канадської серії, один том – київської серії та 2-томи – „Бібліотека". Спільно з редакцією видавництва адміністрація почала опрацьовувати проєкт електронної версії „Літопису УПА" для створення власного веб-сайту в мережі Інтернет.

Голова видавничого комітету д-р Модест Ріпецький висловив подяку адміністраторові Миколі Куликові, який, незважаючи на стан здоров'я, зумів придбати нових фундаторів поважних сум. Видавництво „Літопис УПА" в Канаді, останнім часом, видало чотири нові томи „Літопису УПА".

Том 34 „Лемківщина і Перемищина. Політичні звіти (документи)" включає інформації, що стосуються підпільних надрайонів Лемківщини „Бескид" і „Верховина" та надрайону „Холодний Яр" у Перемищині в 1945–47 роках.

Том 35 „Покажчик до „Літопису УПА", книга друга – це універсальний покажчик до томів 21–34, томів 1–3 нової серії, томів 1–3 серія „Бібліотека" та книги „Повстанські могили", книга 1.

Том 36 „Книга полеглих членів ОУН і вояків УПА Львівщини (Матеріяли до біографій)" охоплює списки полеглих учасників повстанського руху Львівської і Дрогобицької областей, подаючи, за архівними документами МҐБ–КҐБ, знані імена і прізвища та псевда полеглих, дати смерти, місце поховання й інші персональні дані.

Том 37 Іван Лико „На грані мрії і дійсности: спогади підпільника. 1945–1955". Містить спогади Івана Лика („Скали", „Богдана") та Миколи Терефенка („Медведя") про пережите ними в підпіллі на Лемківщині, в часі великого рейду на Захід, та в чехо-словацьких, а згодом у польських тюрмах.

Усі названі книжки в твердій обкладинці, з іменами й географічними покажчиками, ілюстраціями, вступною статтею та резюме англійською мовою, в ціні 25 дол. Замовити книги можна за адресою: „Litopys UPA", P. O. Box 97, Station „C", Toronto, Ontario, M6J 3M7 Canada.

Іван Лико

Губернатор Нью-Джерзі запрошує на свято

Губернатор Нью-Джерзі Джеймс Е. МкҐріві звернувся до української громади з пропозицією створити Комітет святкувань української незалежности, які відбудуться в палаці губернатора „Drumthwacket", у Прінстоні, 24 серпня 2002 року.

З огляду на безпеку, губернатор просив, щоб комітет подав імена, числа телефонів та адреси всіх, хто має бажання взяти участь у цьому святкуванні. Уряд губернатора вишле запрошення на підставі списків, які подасть наш комітет. Вступ буде відкритий лише тим, котрі матимуть формальні запрошення. Хто хоче одержати запрошення, повинен вислати прохання електронною поштою на адресу: Nolesnycky@comcast.net або до Божени Ольшанівської на адресу: 43 Midland Place, Newark, NJ 07106, тел.: (973) 373-9729 до 1 серпня, щоб уряд губернатора мав досить часу вислати запрошення.

Божена Ольшанівська,
голова комітету

УКРАЇНА І СВІТ

Нові єпископи УГКЦ

ЛЬВІВ. – 11 червня до числа єпископської колегії Української Католицької Церкви долучилися ще два ієрархи, якими стали колишній настоятель Едмонтонського монастиря святого Василія Великого, ієромонах Павло Патрикій Хомницький та колишній ректор Отавської духовної семінарії Святого Духа, викладач Університету святого Павла отець-доктор Давид Мотюк.

Владика Давид (Мотюк) виконуватиме служіння єпископа-помічника Вінніпезької Архієпархії УКЦ, а Владику Павла (Хомницького) призначено новим Апостольським Екзархом для українських католиків у Великобританії.

В усіх урочистостях, пов'язаних зі ставленням нових ієрархів, взяв участь Архиєпископ Любомир Кардинал Гузар, який прибув до Канади з Парижу, де, у свою чергу, зустрічався з місцевою українською громадою і брав участь у величній Архієрейській Літургії в Соборі Паризької Богоматері.

Прес-секретаріят глави УГКЦ

Українці в країнах ісляму

У „Свободі" було опубліковано розповіді керівника Християнського центру допомоги переслідуваній Церкві Фелікса Хмельковського з України „І помолитись не дають (ч. 4) з Туркменістану, „Українці в Азербайджані" (ч. 11). 24 червня Фелікс Хмельковський побував у редакції „Свободи" і відповів на кілька запитань.

– Як виникла ваша організація, у чому полягає її діяльність?

– Міжнародну асоціяцію допомоги переслідуваній християнській Церкві, до якої належить наш центр, заснував 20 років тому лютеранський пастор, відомий проповідник і автор багатьох книжок Ричард Вурмбранд, нині вже покійний. Відразу після Другої світової війни він був ув'язнений в Румунії за поширення християнства серед вояків Червоної армії. За ґратами пастор страждав 14 років, а коли його пощастило викупити з неволі, заснував у США благодійну організацію з метою допомоги „в'язням сумління" з комуністичного табору і їхнім родинам.

Наш центр у Черкасах діє вже понад 10 років. Спочатку ми зосереджували свою діяльність в межах України, зокрема допомагали греко-католицьким священикам, які повернулися з таборів і заслань хворими, немічними, пропагували Святе Письмо, доставляли у церковні громади гуманітарну допомогу зі Заходу. При цьому конфесійна належність не бралася до уваги. В останні роки церкви в Україні вже не зазнають тиску і ми перенесли свою діяльність на терени нових держав, що виникли після розпаду СССР.

– Чи йдеться про українців, які проживають у країнах ісляму?

– Так, переважно українці належать до відроджуваних церковних громад, хоча б тому, що їхня потреба у духовному зростанні значно відчутніша, ніж у представників інших слов'янських меншин на сході.

– Де вам вдалося побувати за останні роки?

– Досить часто я буваю в Азербайджані, Туркменістані, Узбекистані, Таджикистані. Організація громадського життя українців

Фелікс Хмельковський

у цих країнах дуже різна. Якщо у Азербайджані, де проживає понад 32 тисячі українців, українську меншину складають переважно спеціялісти, яких прислали сюди після закінчення інститутів, то в Узбекистані (понад 132 тис. українців), сусідніх з ним державах, живуть колишні політв'язні, їхні нащадки. Азербайджанські українці мають свої об'єднання, мистецькі ансамблі, а туркменські про це і не мріють.

– Чи зазнають вони переслідувань за віру?

– На жаль, так. У Таджикистані минулого року вибухнули бомби у трьох церквах, були жертви. У Туркменістані були зруйновані християнські церкви. В інших країнах відчутний тиск на віруючих, їм не дозволяють реєструвати свої громади. Перевага надається Православній Церкві Московського Патріярхату, але за умови, що вона співпрацює з місцевою владою.

– Як живуть там українці?

– Особливість східніх держав полягає у тому, що там заможними стали особи, які мають свої пасовища, отари, виноградники. Українці не мали жодної можливости їх набути, а структури соціяльної допомоги зникли, тому живеться їм дуже скрутно. Важко знайти працю, платні немає, медичне забезпечення практично відсутнє.

З гостем редакції розмовляв **Петро Часто**

Комітет допомоги України (Приятелі Руху) 30 червня, о 12-ій годині, в залі української католицької церкви Івана Хрестителя в Нюарку (719 Sandford Avenue, Newark) проводить зустріч з Феліксом Хмельковським, на яку запрошує громаду.

УНІС закликає підтримати резолюцію 4723 в Конґресі

ВАШІНҐТОН. – 14 травня конгресмен Сендер Левин (Дем., Миш.) представив на розгляд Палати Представників резолюцію 4723, яка пропонує виключити Україну з додатку Джексона-Веніка до Торговельного акту 1974 року, що обмежує можливість США на торгівлю з країнами, які не дозволяють для своїх громадян вільну еміґрацію. Цей закон був оформлений для захисту єврейських громад, які перебували під владою тоталітарних режимів, та забезпечення їхньої свободи емігрувати. Як спадкоємниця колишнього Радянського Союзу, Україна підлягає дії додатку Джексона-Веніка. Україна повинна щорічно отримувати дозвіл президента США на торгівлю з Америкою. Але з часу відновлення незалежности у 1991 році Україна значно змінила своє законодавство про еміґрацію та успішно знищила перешкоди до еміграції своїх громадян.

Резолюція Палати Представників 4723 пропонує звільнити Україну від процесу сертифікації, якого вимагає додаток Джексона-Веніка. Ця резолюція дозволила б Україні розширити торгівлю зі США. „Від часу здобуття незалежности у 1991 році, Україна зробила важливі кроки в напрямку створення демократичних інституцій та ринкової економіки. Як країна-учасниця Організації безпеки та співпраці в Европі (ОБСЕ), розробляє системи державного правління згідно з принципами прав людини та гуманітарними засадами, окресленими у кінцевому акті Конференції безпеки та співпраці в Европі, відомому як кінцевий Гельсінський акт", – зазначає резолюція 4723.

Резолюція Палати Представників є результатом активної праці Української національної інформаційної служби (УНІС) в Конгресі. УНІС зустрілася з членами підкомітету торгівлі Комітету податкової політики Палати Представників, а також з членами Конґресового українського кокусу та надала їм інформації про економічні досягнення та демократичні реформи в Україні. УНІС також подала інформації про розвиток єврейської громади в Україні. „NCSJ", нагляднича американська організація, яка займається проблемами єврейських громад у колишньому Радянському Союзі, погодилася з УНІС під час засідання у січні 2002 року, що єврейська громада України насправді має відчутне відродження і що євреї мають право на вільну еміґрацію з України.

УНІС

Кримінальні справи закрито... Але чи доведено їх випадковість?

13 червня інформаційні агентства України подали три ідентичні повідомлення з Міністерства внутрішніх справ:

Кримінальну справу за фактом автопригоди, у яку потрапив Володимир Литвин, закрито у зв'язку зі смертю водія „Жигулів", який порушив правила дорожного руху, що призвело до аварії.

У Міністерстві внутрішніх справ пояснили, що проведене у повному обсязі розслідування даної справи однозначно довело, що 29 грудня минулого року водій „Жигулів" виїхав на зустрічну смугу, порушивши правила дорожного руху.

Причини таких дій загиблого водія залишаються невідомими. Якби цей водій „Жигулів" залишився живим, то йому довелося б нести кримінальну відповідальність за свої дії, оскільки В. Литвин отримав тілесні ушкодження середньої тяжкости.

* * *

Слідством встановлено, що в автопригоді, в яку потрапила 29 січня Юлія Тимошенко, винен її водій, оскільки саме він порушив правила дорожного руху.

Винний підлягає кримінальному покаранню, якщо у постраждалого були наявні тілесні ушкодження щонайменше середньої тяжкости, але в Ю. Тимошенко їх не було, тому справа закрита.

* * *

Кримінальну справу за фактом загибелі 6 березня генерального директора державної компанії „Укрспецекспорт" Валерія Малєва закрито, оскільки доведено що катастрофа не була замовленою. Слідство остаточно визначилося зі закриттям кримінальної справи за фактом ДТП, в якій загинув В. Малєв, після ретельного розслідування та перевірки всіх можливих версій аварії.

Слідство викликало на допит народного депутата Олександра Жира, який заявляв, що аварія, в якій загинув В. Малєв, не була випадковою. На допиті не було встановлено „ніяких конкретних фактів" на користь цих тверджень.

11 червня до МВС надійшли документи про відсутність якихось даних щодо замовленого характеру подій, в яких загинув В. Малєв, і саме тому було прийняте рішення про закриття кримінальної справи.

Від редакції: Звісно, в усіх країнах світу трапляються автопригоди, у яких гинуть або зазнають ушкоджень водії і пасажири авт. Але щодо наведених випадків постає запитання: чому вони сталися з особами, які перебувають на вістрі політичного життя, і саме у той час, коли саме на них зверталася увага громадськости: В. Литвин і Ю. Тимошенко відігравали важливу ролю у недавніх виборах, довкола В. Малєва точилися події з продажем зброї.

Перша проща українців в Італії

На площі св. Софії в Римі під час прощі.

РИМ. – 18–19 травня на площі Святої Софії, біля будинку Українського Католицького Університету, під патронатом УГКЦ, відбулась перша проща українців Італії.

Українців в Італії, за даними консульства України в Римі, налічується 650 тисяч, переважно, жінок, які працюють біля немічних та старших людей. Найбільше їх є в Неаполі – 12 тисяч, в Римі – 8 тисяч. Першим духовним опікуном українців в Неаполі був колишній парох нашої парафії в Римі о. Іван Музичка. Допомагаючи йому, я почав видавати журналик християнського змісту „Христос, наша Надія”. Допомагав також теперішній парох Жировицької Богоматері о. Василь Зейкан і долучились до праці оо. Василіяни. У зв'язку зі зростаючим числом заробітчан духовне обслуговування наших людей випало о. Василю Поточнякові, священикові Самбірсько-Дрогобицької Епархії в Римі на студіях. Його офіційний титул – координатор, а функція – в порозумінні з місцевим Єпископом дбати про духовне обслуження наших вірних. Тепер у 55-ти містах чи містечках Італії віруючі користаються з душпастирської праці наших отців.

Підготовка до паломництва „Свята Матір” проходила завдяки фінансовій допомозі нещодавно створеної Італійсько-Української спілки з культурно-християнських справ, компанії „Вестерн Юніон”, українського спонзора з Москви Василя Думи з дружиною Галиною, які заплатили за подорож до Риму групи артистки Оксани Білозір (повний автобус з Києва).

Проща українців в Італії розпочалася Вечірнею в Соборі Св. Софії, яку відправив Владика Гліб, керівник Патріяршої та Митрополичої курії, відповідальний за координацію пасторальної праці на всіх закордонних теренах, де є наші українці.

19 травня число учасників зросло до 3000 осіб. Чекали на більше число учасників, але йшов дощ і багатьом видалося, що відмінять Службу Божу та концерт через дощ.

Святу Літургію правили Владика Іван (Хома), Прокурор УГКЦ при Святій столиці, Владика Гліб в сослужінні численних отців. Співав хор студентів в Римі „Софія”.

По полудні почався концерт, на який прибула Посол України при Святій Столиці Ніна Ковальська. Ведучими концерту були місцеві студенти Олесь Городецький та Марія Хома. Відкрила концерт своїм виступом естрадна група Великої семінарії „Єдині”, яка виконала духовні і народні пісні, потім виступав музичний естрадний колектив з Тернополя (отці та студенти). Після них – молодий, талановитий композитор-співак з Дрогобича Тарас Курчик виконав гимн Папі, який він написав з приводу поїздки Святішого Отця в Україну. Заслужений артист України Григорій Драпак розвеселяв своїми гуморесками. Після нього була хвиля нової сучасної української музики у виконанні Юлії Бодай. Врешті наспів виступ Народного артиста України Павла Дворського з Чернівців, а потім вийшла Народна артистка України, депутат Верховної Ради Оксана Білозір, яка своїми піснями розхвилювала до сліз, а з нею – ансамбль „Фест”.

У рефектуарі УКУ відбулась святочна трапеза, на якій промовляв Василь Дума.

Перша проща українців Італії була надзвичайно вдалою. Її учасники висловили надію, що Україна-Ненька дочекається кращих днів і наші люди врешті не покидатимуть її в пошуках заробітку в чужій землі.

о. Євген Небесняк

Владики Іван Хома та Гліб Лончина відправляють Службу Божу.

Під час концерту (зліва): о. Василь Поточняк – координатор УГКЦ в Італії, Тарас Курчик, Юлія Бодай, Оксана Білозір і Павло Дворський – співаки, Григорій Драпак (за о. Василем) – гуморист.

Якою має бути завтрашня Україна?

Американський професор й ужгородський економіст – про майбутнє молодої держави

Нещодавнє засідання ужгородського прес-клюбу ринкових реформ носило незвичайний характер – говорилося не про буденні речі, а про майбутнє: якою має бути українська нація, як стати сучасним народом?

Цікавим був і склад запрошених до розмови: українець з Америки д-р Осип Мороз, директор Львівської наукової бібліотеки імени Стефаника Лариса Крушельницька та закарпатський економіст Ігор Кріль.

Колишній радник Кабінету міністрів та Верховної Ради України, шеф фінансів Університету штату Нью-Йорк Осип Мороз розпочав з того, що однією з головних проблем сучасної України є опір до змін. Це закладено в українській ментальності. Адже для хліборобів характерний консерватизм. Далі сільськогосподарського сезону і свого поля вони в часі і просторі думати не звикли. Тому спочатку українців не могли загнати в колгоспи, а тепер не можуть їх звідти вигнати.

Опір до змін існує в цілому світі. Як є постійний прогрес, так і постійний опір щодо нього. Ці явища завжди йдуть паралельно. Американці ламають опір до змін новими знаннями і новими людьми. Люди, які старіють, стають консерваторами і не пускають на свої місця молодих. Це стримує прогрес. Треба нової думки, а її творить молодь. Тому Україні вкрай важливо, аби молоді фахівці діставали дедалі більшу вагу в суспільстві.

Час, коли український народ тримався на селянстві, вже відійшов. Настав час людей, які творять нові знання і технології. Ми недооцінюємо тих, які займаються точними та прикладними науками. А саме ці спеціялісти мають відіграти велику ролю у побудові української модерної нації. Сучасність твориться не тільки літераторами та істориками.

Однією з проблем української психології є небажання брати на себе відповідальність. Україна стає країною начальників, коли все одноосібно вирішує керівник. Як в анекдоті совєтського часу: „Я начальник, ти – дурень, ти начальник – я дурень". Насправді кожен має відповідати за свою ділянку роботи і сам приймати рішення – згідно зі своїми обов'язками. Ситуація, коли начальник займається всім, включаючи ремонт замків, призводить зрештою до диктатури у суспільстві. Як приклад такої ментальности, Осип Мороз подав нещодавній факт. Коли він запитав у свалявців, як вони будуть голосувати на виборах, ті відповіли: „Не знаємо. Нам ще не сказали...".

Лариса Крушельницька розпочала узагальнення: головна наша проблема полягає в тому, що українська інтеліґенція страшенно знищена. Частина виїхала за кордон і застигла на рівні 1939 року. Ті ж, хто залишився вдома, зазнали фізичного і психологічного нищення, що призвело до фатальних змін. Отож так сталося, що найбільш знаючими виявилися колишні начальники, але вони не є зацікавлені у позитивних змінах.

Відсутність ініціятиви є нашим найбільшим горем. Бо часто українські організації діють на примітивному рівні. Тоді виникає конфлікт. Молодь не приймає того рівня, вона прагне нового, сучасного. Якщо їй не пояснити ситуацію, вона почне виступати проти фольклору, традицій. Насправді це виглядає смішно, бо кожна нація має і плекає свою народну творчість. Наш фольклор є не гіршим за інші, якщо не кращим.

Ніхто не сміється з шотляндців, які ходять у спідницях. У світі є і модерна культура, і традиційна. І ніякого протистояння між ними нема. А ми свою руйнуємо. Дописалися до того, що біда України в тому, що вона мала Шевченка і Сковороду.

„Я не політик, але, на мій погляд, на наступних виборах мусимо вибрати законодавців, які розуміють вартість культури," – підсумувала Л. Крушельницька.

Ігор Кріль погодився, що якщо ми хочемо зберегтися як нація, то повинні осучаснюватися. У кожній хаті має бути не тільки „Кобзар", але й комп'ютер. Ми повинні знати не тільки свою мову, але й світові чи хоча б сусідні.

Але, на жаль, виходить зачароване коло. Комп'ютер більшості українцям не по кишені. Чи потрібні нам світові мови, коли не маємо ділових чи особистих контактів із закордонням?

Все опирається в одне слово – добробут. Коли ми станемо економічно багатою нацією, то набудемо і атрибути сучасности. Тому сьогодні першочергове завдання – розірвати це зачароване коло. Українська еліта повинна забезпечити економічний розвиток. Нині мають з'явитися люди, які змусять працювати економіку.

На запитання „Коли ми станемо модерною нацією?" і Осип Мороз, й Ігор Кріль зійшлися на думці, що все залежатиме від нового парляменту виборів. Якщо буде зформована правоцентристська парляментська більшість і уряд, позитивних змін доведеться чекати недовго.

Через три роки ситуація може суттєво поліпшитися. Але для цього із країни начальників ми маємо стати країною людей із власною думкою та почуттями відповідальности за все, що відбувається навколо.

Олександер Гаврош,
Ужгород

Військова...

(Закінчення зі стор. 1)

вирушив з 800-особовим відділом увечорі 18 квітня 1775 року, щоб ліквідувати воєнний арсенал місцевої міліції в Конкорді. Наступного дня (19 квітня) вранці Смит зі своєю частиною зустрів на своїй дорозі, у Лексінґтоні, відділ озброєної міліції. Смит наказав скласти зброю і розійтися. У той момент хтось вистрілив. Англійські жовніри, думаючи, що їх атакують, відкрили вогонь. Вісім членів міліції загинуло. Смит подався до Конкорду, де знищив арсенал і підпалив частину міста. Коли він вертався до Бостону, по дорозі його вояків заатакувала міліція. Англійці зазнали значних втрат (273 жертви). Так почалася війна (деякі історики уважають, що це був початок революції).

Вістка про події в Конкорді і Лексінґтоні блискавкою полетіла по всіх колоніях, і поселенці почали готуватися до війни. Деякі офіцери пропонували, щоб Ґейдж збройно згасив революційний вогонь, але він не мав досить війська, і також боявся розпалювати конфлікт.

Весною 1775 року з Англії прибув генерал Вілям Гав (William Howe) зі значним підкріпленням (35,000 війська), і англійське командування вирішило вступити у бій з революційним військом. Прийшло до битви при Банкер Гіл, де англійське військо зазнало значних втрат. Ця битва зробила велике враження і на англійців, і на американців.

На допомогу американській армії 2 липня 1775 року прибув зі своїм військом Джордж Вашінґтон, якого Перший континентальний конґрес призначив головнокомандуючим Континентальної армії. Генерал Гав конче хотів змусити Вашінґтона до вирішальної битви, але Вашінґтон, здаючи собі справу з того, що англійська реґулярна армія перевищує його не досить озброєне військо, уникав такої битви. Бої за Нью-Йорк й околиці тривали від 10 вересня до 29 серпня 1776 року. В ніч з 29 на 30 серпня Вашінґтон відійшов до Нью-Джерзі, а відтак до берегів ріки Делевар. 2 грудня Вашінґтон прибув до Трентону, де його вояки забрали усі човни, які тільки могли знайти, щоб англійці не могли їх переслідувати, і щасливо переправилися до Пенсильванії. Генерал Гав, не маючи човнів, не міг переправитися услід і вирішив перезимувати в Нью-Йорку, а щойно навесну дати Вашінґтонові остаточну битву, будучи певний своєї перемоги. Про всяк випадок, для забезпечення тилу, Гав вислав до Трентону полк добре вишколених найманих німецьких жовнірів з Гесену, яким командував досвідчений німецький полковник Йоган Ґотліб Раль . Заки вступив на англійську службу, Раль служив в московській армії, звідти й мав досвід. Маючи під своєю рукою добре озброєних вояків, він уважав революційну американську армію „купою невишколених фармерів", котрі не відважаться його заатакувати.

Опинившись у Пенсильванії, американські вояки окопалися і думали, що тепер їм не загрожує ніяка небезпека. Але інакше думав Вашінґтон. Він передбачав, що коли замерзне ріка, англійське військо може переправитися до Пенсильванії й нав'язати йому бій, що означало б катастрофу. Вашінґтон тоді мав під рукою шість тисяч знеможених, напівголодних та зле озброєних вояків, яких один англійський офіцер назвав „майже голими, що вмирають від холоду, бо не мають навіть коців, ані достатньої кількости харчів". До того ж, Вашінґтон не діставав підкріплення, і його становище виглядало безнадійним.

Ситуація була критична, і Вашінґтон задумав очайдушний плян; на Різдво (25–26 грудня) несподівано захопити німецький гарнізон у Трентоні. Вибравши 2,400 вояків, він у 3-ій год. ранку несподівано заатакував німецький гарнізон. Не передчуваючи нічого лихого, німецькі вояки, як і сам Раль, весело святкували Різдво. Якийсь фармер хотів остерегти німецького полковника, але оскільки він не знав німецької мови, а вартовий німець – англійської, то його вигнали, щоб він не перешкоджав святкувати.

Американці одержали повну перемогу. Німці мали 100 ранених і убитих, загинув і полковник Раль, а 1000 їх потрапило в полон. Американці мали тільки чотирьох ранених. Боячись допомоги іншого німецького з'єднання, Вашінґтон ще того самого дня зі значними трофеями повернувся до Пенсильванії, а на другий день 27 грудня, і теж несподівано, успішно заатакував англійців у Прінстоні, Н. Дж. Вістка про ці воєнні перемоги зміцнила дух армії і цивільного населення.

Американське військо зростало з дня на день, населення добровільно складало пожертви для нього. Можна стверджувати, що ці дві перемоги Вашінґтона були точкою відліку як для американців, англійців і усього світу.

Long Live America!

Америко! Вітаємо тебе –
Від нас тобі довічна слава!
Нехай живе наш вуйко Сем
І Вашінґтонова держава!

Під зоряним твоїм знаменом
Народ зумів на волі жити –
Тобі ж ми вдячні за притулок,
Тебе нам є за що любити.

Ти маєш добре й щедре серце,
Адже про те увесь світ знає,
Тому тобі так щиро кожен
„God, Bless America" співає.

Ти з Богом повчала
і з Богом дієш,
Він був з тобою й вічно буде,
Добром тебе благословити
Господь ніколи не забуде.

Твої ідеї миру й волі
Ми завжди будемо вершити,
А перед злими ворогами
Тебе рішуче боронити!

Микола Горішний
Линдгорст, Н. Дж.

Різниця між Донбасом і Галичиною

В одній зі своїх радіопередач Українська служба Радіо „Свобода" присвятила темі „Донбас і Галичина. Регіональна кланoвість в Україні". Нижче подаємо найсуттєвіші відповіді на запитання ведучої Ольги Буряк.

Сергій Гармаш,
журналіст з Донецька:

– Донбас завжди був регіоном „з характером". Варто нагадати, що саме донецькі шахтарі страйками 1993 року спровокували в Україні передчасні президентські вибори. Тоді шахтарська хвиля підняла до верхівки влади лідера донецького „червоного директорату" Юхима Звягільського. В 1993 році він став першим віце-прем'єром, потім, коли Л. Кучма пішов у відставку як прем'єр-міністер, став виконуючим обов'язки прем'єра (*під час останніх місяців президентства Леоніда Кравчука* – **Ред.**). Це був перший, так би мовити, похід донеччан на Київ. А поки донецький директорат займався київською політикою, Звягільський потроху втрачав вплив у себе в регіоні. Показником цього стала перемога на виборах голови обласної ради Володимира Щербаня, який не був ставлеником традиційної номенклятури. Поруч з Володимиром завжди був його однофамільник Євген Щербань, який зі звичайного шахтаря доріс на той час до найвпливовішого й найбагатшого бізнесмена Донбасу.

З приходом до влади Щербанів, значно посилився вплив Охатя Брагіна, президента футбольного клюбу „Шахтар". Оця трійця і визначала життя регіону. Вони „поклали" під себе значну кількість підприємств.

В кінці 1995-го вбивають Охатя Брагіна, в липні 1996-го президент знімає з посади Володимира Щербаня. В листопаді 1996-го на донецькому летовищі вбивають Євгена Щербаня. За рік, коли П. Лазаренко у Дніпропетровську став йому ворогом, Л. Кучма вирішив на противагу Лазаренкові посилити Донецьк і призначив туди своїх людей. Це дало тим людям можливість почати збирати під свої структури промисловість Донбасу, що забезпечило перемогу в області Леоніду Кучмі на президентських виборах. Традиційно „червона" Донеччина віддала більшість голосів не Симоненку, а Кучмі. Після цього, як кажуть, Кучма дав донеччанам свободу дій в економіці, і вони стали найбільшою фінансово-промисловою групою в Україні.

Борис Бахтєєв,
політичний оглядач з Києва:

– Донбас вважається промисловим регіоном і дає ледь не чверть промислової продукції України. Правобережна Україна є депресивним регіоном, в якому згортається промисловість, в якому люди живуть невідомо на які кошти. Донбас руйнується на очах, нема освітлення ввечері, сміття викидають на вулиці... Ще з радянських часів на Донбасі було переконання, що це оплот могутности Радянського Союзу, зокрема України, і решта регіонів України живуть за рахунок Донбасу. Тепер Партія регіонів перехопила це гасло як свою політичну програму і цим здобула певну популярність серед населення Донбасу. Там досить популярне переконання, що регіони України живуть за рахунок Донбасу, і треба повести перерозподіл державного багатства на користь Донбасу. Саме „професіонали перерозподілу" прагнуть маніпулювати державним бюджетом, державним майном, і цей „перерозподіл" буде перерозподілом до кишень досить вузького кола осіб, а не на користь цілого регіону. Практика сьогодні засвідчує саме такий підхід...

Структура економіки Донбасу це, можна сказати, структура економіки Західньої Европи кінця 19 початку 20 століття – видобуток вугілля, чорна металургія. Донбас може домінувати в економіці України лише за тих умов, що новітні галузі промисловости з'являтися не будуть, а ті, що є, будуть деградувати.

Анатолій Матвієнко,
голова Всеукраїнської партії „Собор":

– Ситуація в Донецьку є дуже небезпечна, хоча, на щастя, й унікальна. Але якщо не розібратися в цій ситуації й адекватно не реагувати, то дуже швидко ми можемо отримати процес „шахтаризації" всієї України, тобто феномен Донецького клану буде розповсюджуватись дуже швидко. Ми вже бачимо, що він клонується в Харківській, Херсонській областях, в певній мірі в Київській області і це дуже небезпечно.

Небезпека в тому, що будь-яка монополія це розвал будь-якої системи. Великі фінансові кола легко знайшли спільну мову з продажною адміністрацією. Сьогодні зрозуміло, що знищення цього клану є надзвичайно непростою справою, тому що це може ускладнити ситуацію у Донецькому регіоні. І тоді запитання: регіональна кланoвість – чи є вона типовою для України чи це специфіка Донеччини, Харківщини, Закарпаття?

Галина Терещук,
журналістка зі Львова:

– На Галичині немає потужного фінансово-промислового клану. Адже ті, хто представляє бізнес на Львівщині починали його не за таких сприятливих фінансових умов, як на Донеччині. Тут не було підприємств, які б експортували свою продукцію за кордон – метал, вугілля, електроенергію.

Львів за радянські часи жив за рахунок підприємств, які працювали на оборонну галузь СРСР, і розвалом Союзу їхня діяльність була паралізована. Намагання знайти закордонних інвесторів для відродження цих сучасних руїн зазнавали і далі зазнають поразки. Тому Галичина сьогодні потребує фінансових вливань у розвиток аграрної, туристичної галузі. Однак, ні закордонні, ні вітчизняні інвестори не ризикують вкладати гроші.

Борис Бахтєєв:

– Пролунало запитання, чому Галичина не лобіює свої інтереси так, як це робить Донбас? Коли б Галичина почала лобіювати свої інтереси так, як це робить Донбас, це означало б, що клановий устрій охопив цілу Україну, і острівців вільного ринку не існує... Те, що на виборах в Галичині перемогла інша сила – „Наша Україна" (Ющенка), а не „За Єдину Україну" (Кучми) – це є зародком того, що саме з Галичина може початися справді, проевропейський розвиток України. Можливо, Галичина на даних виборах показала себе як майбутнього лідера України.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Це потрібно всім. І не лише в Польщі

КИЇВ. – Одним із заходів міжнародного щорічного фестивалю „Нашого цвіту – по всьому світу", що його від 1999 року проводить Інститут досліджень діяспори, є конкурс літературних сценаріїв для документального телесеріялу „Українці в світах".

На конкурс, оргкомітет якого очолював академік Іван Дзюба, свої сценарії надіслали не лише вітчизняні кінопрофесіоналісти та аматори, а й закордонні українці. Серед них – Петро Коваль, Юрій Кертичак та проф. Степан Заброварний (консультант наукової частини) з Польщі, автори 58-сторінкового доробку під назвою „Українці в Польщі". Саме цей сценарій зацікавив київського кінорежисера, члена Національної спілки кінематографістів України Олексія Науменка, фільм якого про наших родаків в Австралії став позаминулого року лавреатом кіноконкурсу фестивалю „Нашого цвіту – по всьому світу".

Сотні тисяч українців розкидані долею по всій Польщі. Політика асиміляції створює несприятливі умови для збереження ними власної мови та культури. Молодь намагається пристосуватися до стрімкого й жорсткого сьогодення, старше покоління живе спогадами про важкі і нерідко страшні події минулого та надією на рівновагу в суспільстві.

Історична частина серіялу (10 серій по 25-30 хв.) складатиметься з двох серій і охоплюватиме період між 1944 та 1989 роками, впродовж яких антиукраїнський терор змінювався роками відлиги, а українське відродження – роками ворожости.

Сучасне життя українців у Польщі відображатиметься в 8 серіях й охоплюватиме майже всі населені українцями реґіони: від карпатської Криниці до приморського Ґданська й від Зеленої Ґури на заході до заснованого Данилом Галицьким Холму на сході. Маршрут знімальної групи пролягатиме майже через 60 міст, містечок і сіл.

Серіял має на меті розповісти й про видатних українців, які уславили Україну та Польщу. Це, передовсім, Василь Стефаник, який навчався в Ягелонському університеті, провінційний священик й творець мелодії гимну України Михайло Вербицький та інші. Серед сучасників – десятки імен українських професорів та академіків, музикантів, співаків, художників, лікарів, політичних, громадських та державних діячів.

Один із авторів сценарію П.Коваль, згадуючи повоєнні роки, зазначив у своєму листі: „Створенню цього фільму треба прислужити чим скоріше, поки живуть ще люди – свідки тодішніх трагічних для нашого народу подій".

Самоочевидно, що пам'ять про ті буремні події потрібна не лише їхнім свідкам. Українська молодь, і не лише в Польщі, має знати про те, що було, аби не повторити помилок минулого.

Загальна вартість серіалу становить 53,500 дол. Зважаючи на неможливість віднайдення належних коштів в Україні, звертаємося до української громади із проханням про допомогу.

Рахунок Інституту в Українській Національній Федеральній Кредитовій Спілці #8959-01 (Ukrainian National Federal Credit Union; 215 Second Ave., New York, NY 10003. Тел.: (212) 533 2980, факс: (212) 995 5204). Кошти просимо надсилати з позначкою „Для фільму". Про всіх жертводавців інформуватиметься широкий загал, всі вони будуть зазначені наприкінці кожної серії.

Поштова адреса Інституту: а/с 126, Київ, 01034; e-mail: idd@users.ukrsat.com Телефон: (44) 244 2911, факс: (44) 513 7132. Телефон О.Науменка: (44) 547 2606, e-mail: alex_ naumenko@yahoo.com

Ігор Винниченко,
голова секретаріяту Фестивалю „Нашого цвіту – по всьому світу"

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. – На відзначення сумної річниці акції „Вісла" 7-ий відділ Організації Оборони Лемківщини (ООЛ) 28 квітня провів академію, на якій голова Крайової управи ООЛ Зенон Галькович (учасники на фото – зліва) виступив з доповіддю, а бандуристки Алла Куцевич та Ірина Гречко виступили з монтажем лемківських пісень. Студентка „Рідної Школи" Надя Мицайло продеклямувала вірш „Лемківщино, воскресни", спеціяльно написаний Наталею Грешко. Цього дня о. Василь Харук (позаду) на Службі Божій виголосив проповідь на тему Акції „Вісла". Праворуч – голова відділу Володимир Блажейовський.

Пресова референтура 7-го відділу ООЛ

Такої виставки ще не було в Україні

ПОЛТАВА. – Перша Всеукраїнська Великодня виставка декоративного мистецтва відбулася з 27 квітня до 17 травня у Полтавській ґалерії мистецтв. Її організувала Національна спілка художників України разом з журналом „Образотворче мистецтво". Така виставка відбулася вперше в Україні. Успіх експозиції з самого початку забезпечив особливий добір представлених картин, писанок, свічників, пластів, ґобеленів, тарелів, скульптур, вишиванок, витинанок, ваз. Микола Кіщук, секретар Спілки художників, висловив впевненість, що ця виставка стане традиційною й проходитиме щороку в різних містах держави. А Юрій Самійленко, голова Полтавського обласного відділення Спілки художників, пообіцяв проводити таку виставку щороку й у Полтаві.

На виставку були відібрані твори майстрів з усієї України: вироби з глини полтавця Івана Віцька, керамічні пласти Марії Корпанюк з Івано-Франківська, традиційну опішнянську скульптуру Василя Омеляненка, сучасну керамічну скульптуру киян Петра Печорного і Володимира Онищенка. Були тут батики полтавки Лариси Лукаш, художників з Херсону Олександра Ковача і з Луцька Тетяни Мялковської. Різні реґіони України представлені ґобеленами решетилівських майстрів Олександра Бабенка і Леоніда Товстухи, полтавських – Юрія Самійленка, Ольги й Олександра Левадних, київських – Людмили Жоголь, Лідії Кришталь, Тараса Джуса, косівської майстрині Вікторії Дутки-Жаворонкової та інших. А ще були петриківський розпис, вишиванки, живопис, різьблення, львівське скло... До речі, львівському майстрові художнього скла Андрію Бокотею, чиї роботи були також представлені у Полтаві, нещодавно присуджено Національну нагороду імені Т. Шевченка.

Ганна Козельська

З фотокамерою – у Львові

Львів не дістав дозволу встановити пам'ятник імператору Австрії Францу-Йосифу, але зате зміг вшанувати його найвідомішого вояка – бравого солдата Швейка. У одній з міських кав'ярень встановлено бронзову скульптуру літературного героя однойменного романа Ярослава Гашека з люлькою і кухлем пива в руках роботи скульптора Сергія Олешка. Фото: УНІАН

16 червня у Львові відбулося театралізоване дійство, присвячене події, що сталася 424 роки тому, коли на цьому місці польський король Стефан Баторій звелів відрубати голову леґендарному проводиреві козаків і селян другої половини XVI ст., який надто успішно воював з турками і ледь не зійшов на молдавський престол. На честь Іван Підкови відбувся Молебень, пролунали постріли з автентичних козацьких гармат. На фото: учасник тетралізованого дійства у гримі провідника запорозьких козаків Івана Підкови, звертається до львів'ян біля пам'ятника отаманові на площі ім. Підкови. Фото: УНІАН

НОВІ ВИДАННЯ

Свідчення доньки України

Уляна Любович. „Розкажу вам про Казахстан. Нариси з пережитого". Третє, доповнене видання. Обгортка та ілюстрації Мирослава Григорієва. Львів, „Каменяр", з фінансовою допомогою „Самопомочі" в Нью-Йорку, 2001, ст. 200.

Донька відомого юриста і державного діяча д-ра Володимира Старосольського, оборонця українських політичних в'язнів 1930-их років у західній Україні, Уляна (Ляся) Старосольська-Любович розкриває у двічі перевиданих спогадах жорстоке насильство комуністичної влади над українським народом.

Заслана до Казахстану на поневіряння й каторжну працю Уляна, втративши вже раніше батьківщину, зазнавала в підневільному житті за її межами постійних чергових втрат, починаючи зі смерті матері Дарії, з родини Шухевичів, що померла у непосильній праці на казахстанському засланні в 1941 році, та батька, замученого в Маріїнському концтаборі в 1942 році.

Уляна Старосольська-Любович, вихованка, а згодом провідниця Пласту, – горда українська душа. Вона не скаржилась, не впадала у відчай, зносила стоїчно родинну трагедію, передавши її стрункими, кришталево-прозорими, драматичними рядками на сторінках свого документального свідчення.

Жива розповідь веде читачів від сірого вагону, до якого опричники ущерть напхали засуджених людей на вивіз, все далі й далі від батьківщини аж до місця призначення в далекій країні. Каторжний місцевий побут родини Старосольських – це й епічне полотно земного чистилища у спогадах Уляни.

Позбавила нелюдська влада Уляну волі, батьків, весни життя, дружби, здоров'я, права на особисте формування своєї долі. Чи хтось буде притягнений за це до відповідальності? Навряд.

Уряд післявоєнної Німеччини виконав морально й матеріяльно свою повинність супроти депортованих гітлерівським режимом чужих національностей. За сотні тисяч українців, вивезених з рідних земель і знищених в таборах непрохідного Сибіру юридична наслідниця СССР – Росія – і досі не сплатила належного їй боргу.

Роман В. Кухар

Книжку можна придбати у крамниці „Molode Zhyttia" (304 E 9th St., New York, NY 10003) за 12 долярів.

Нова книга Марти Тарнавської

У Києві вийшла книга „Ключі до царства" відомої української письменниці з Філядельфії Марти Тарнавської. Поетеса і прозаїк на цей раз виступає з книгою статтей про українську літературу в англомовному світі. В Спілці письменників України відбулася презентація книги, на якій виступали авторитетні діячі з одностайним визнанням цікавости й важливости цього видання.

Англійська мова – найпоширеніша на плянеті. Як представлене цією мовою українське художнє слово, звісно, не може не цікавити всіх тих, які дбають про долю своєї культури. Книга М. Тарнавської приваблює не тільки актуальністю теми, а й високою компетентністю її вирішення. Скажу з відвертістю й певністю: таку книгу змогла написати саме Марта Тарнавська, яка впродовж всього свого творчого життя плідно поєднує талановиту письменницьку діяльність з активною дослідницькою працею вченого-бібліографа, зокрема в галузі іншомовних зв'язків. І робить це самовіддано, темпераментно. Я прочитав майже чотириста сторінок цієї книги, як то кажуть, на одному подиху... Ніби й справді поринаєш в духовне царство нашої культури, ключі від якого – в умілих, досвідчених авторки руках. В статтях – не тільки повнота змісту, а й чимало цікавих подробиць і деталей.

Одна з перших статтей книги присвячена англомовній Шевченкіяні. В наступних статтях ідеться про твори Лесі Українки, Олени Пчілки, Михайла Коцюбинського, перекладені на англійську мову. Статтю про Максима Рильського і англомовний світ я ще в 1995 році слухав у Нью-Йорку як доповідь авторки на конференції Наукового Товариства ім. Шевченка. Пам'ятаю, як був я вражений ерудованістю доповідачки, яка не тільки обґрунтовано розповіла про, на жаль, незаслужено малу кількість перекладів англійською мовою поезій видатного українського майстра, а й тонко проаналізувала якість цих перекладів.

Значний інтерес становлять вміщені в книзі статті про „Собор" Олеся Гончара очима американського читача й про українське літературознавство на сторінках англійських журналів. З особливим зацікавленням читаються статті в розділі „Такі різні, такі цікаві" про Пантелеймона Куліша, Марка Вовчка, Володимира Винниченка, Марію Башкирцеву, Ірину Вільде, Миколу Хвильового, про наукову фантастику Миколи Руденка й житомирську сагу Валерія Шевчука. І все це в світлі їхнього світового звучання.

Окремо хотів би відзначити невеличкі, але дуже цікаві статті про американських письменників українського походження Дженіс Кулик-Кіфер та Марію Галун-Блох, про образ українця в творі французького письменника П'єра Гаскара, про польського поета Юзефа Лободовського, який дуже любив Україну.

Газетний розмір не дає можливости ширше розповісти про книгу. Написана в Філядельфії й видана в Києві, вона є новим вагомим внеском американської діяспори в справу духовного збагачення української культури.

Абрам Кацнельсон,
Лос Анджелес

Табори української мови

У східніх і південних областях України, включно з Кримом, мільйони українських дітей досі не володіють українською мовою. Вивчення державної мови подекуди зустрічає опір і нехіть. Коли минулого літа з Донецька виїздила група дітей до таборів української мови у західні області України, то директор однієї школи залякував їх, шо за це виключить їх зі школи. Тільки після певних старань діти і вчителі все ж поїхали, а коли повернулися, то розповіли, що їх в західних областях України прийняли з любов'ю як найрідніших.

Коли діти зі Севастополя повернулись з Івано-Франківська, то так були зворушені, що самі почали орґанізовувати українських дітей Севастополя до гуртків плекання української мови і тепер вже мають понад сто нових членів.

Ось рядки з листів від дітей з Севастополя: *„Так сталося, що я ніколи не вчив українську мову, бо мої батьки жили на Далекому Сході. Хочу бути офіцером України, жити на своїй рідній землі, розмовляти українською мовою. В Івано-Франківську у нас були чудові вчителі. Патріотизм цих людей залишиться у моєму серці на все життя. Сергій Ігнатенко".*

„В Івано-Франківську я ходила до греко-католицької церкви. Зі слів священика я зрозуміла, якою повинні бути повага, ставлення до своєї рідної неньки-України. Інна Сколотова".

„Як це чудово відчувати, що є люди, які пишаються своєю мовою, своєю культурою, своїми традиціями. В цьому місті я відчуваю себе невід'ємною частиною своєї Батьківщини. Мене переповнює радість і водночас гордість за наших славних предків, які здобули для нас волю ціною власного життя. Оксана Веvдюк".

Подібні відгуки надіслали Ганна Остапенко, Дмитро Христов, Олеся Черпіта, Максим Майоров, Олеся Зайцева, Дарія Калугина та інші.

„Перед поїздкою я не була впевнена, чи зможу розмовляти українською мовою. Коли потрапила до Івано-Франківська, повчилася в таборі, то зрозуміла, що зможу. Я була вражена добротою, розумінням і теплом, з якими нас зустріли", – повідомляє Ганна Домніна.

П'ять таборів української мови, які відбулися минулого літа у Львові, Тернополі, Івано-Франківську, Коломиї й Кам'янці-Подільському, заохочують нас цього літа провести вже 14 таборів, включаючи Луцьк і Рівне.А ось думка фахівця. Професор Національного технічного університету Івано-Франківська, керівник табору української мови Василь Гречаник пише: *„Осмислюючи перебування юних севастопольців влітку в таборі української мови та деформовано-компрометуючий принизливий стан навчання українських дітей, зокрема в Криму та в східних реґіонах України, приходжу до висновку: якби вся гуманітарна допомога, яку надала діяспора (а це десь 100 млн. долярів США), пішла на захист і відродження української мови, то за десять років ми змогли б „оздоровити" майже один мільйон дітей – допомогти їм у вивченні української мови, літератури, історії, християнської моралі, духовності. І це була б найцінніша інвестиція в наше майбутнє, в національне відродження української молоді".*

Найбільший табір відбувся в Кам'янці-Подільському, де зібралися діти з Енергодару Запорізької області, з Румунії та місцеві – разом близько 80 дітей. Керівник табору – невтомна Алла Федірко. Іншими таборами керували: Юрій Савчин (Львів), Ігор Грималюк (Тернопіль) і Лілія Галамейко (Коломия).

Ми вже заплянували спроваджувати українських дітей зі США й Канади, Аргентини, Бразилії та інших країн, а головно зі східньої діяспори, щоб вони творили велику українську світову родину.

Ми просимо українську громаду допомагати тій справі морально і матеріяльно. Оплата табору – двотижневий побут, приїзд, телефонні розмови, подарунки у вигляді української літератури, екскурсії, оплата працівників, лікаря – становлять приблизно півтори тисячі долярів. Ми вдячні Централі Кредитівок в Чикаґо, Українській кредитівці в Нью-Йорку, кредитівці у Філядельфії, ЗУАДК-ові, Фундації УВУ і Фундації „Спадщина" за повну або часткову оплату таборів. Чекаємо пожертв на адресу: UWAPE (Attn. Z. Kwit), 804 N. Woodstock St., Philadelphia, Pa. 19130.

Зиновій Квіт,
голова Української світової спілки професійних учителів

Діти з міста Енерґодару Запорізької области у таборі української мови в Кам'янці-Подільському.

ПОДОРОЖІ

Біля витоків Горині

До історичної Волині в її окреслених межах на півдні належать Вишнівеччина та Збаражчина, де беруть початок річки Горинь, Гнізна, Самець. На їхніх берегах ще в сиву давнину поселялись наші предки, засновували села, орали і засівали землю, займались ремеслом і торгівлею, будували замки для оборони рідного краю. Тут постали й неповторної краси храми Божі, які наповнялись святими образами, книгами, іншими безцінними предметами мистецтва. Більшість з цих святинь затерла бурхлива течія віків, інші стали жертвами людської байдужости.

У верхів'ї Горині лежать села Свинюхи, Бутин, Мишківці й містечко Вишнівець. У Вишнівці Горинь творить широкі стави, біля яких на правому березі піднявся укріплений замок. Першу писемну згадку про нього знаходимо в 1395 році, але, без сумніву, містечко має набагато старшу дату свого заснування. Впродовж кількох віків було воно родинною колискою князів Вишнівецьких, серед яких особливо відомі українські патріоти – засновник Запорізької Січі Дмитро Байда, князь Михайло і його дружина Раїна Могилянка – будівничі наших предавніх святинь на Волині.

Впродовж віків Вишнівець був важливим осередком духовного життя, освіти і культури. З Вишнівцем пов'язано ім'я Шевченка, який восени 1846 року в час своєї наукової подорожі по Волині відвідав містечко над Горинню, оглядав і замальовував його храми і величавий барковий палац, побудований 1720 року останнім з роду Вишневецьких – Михайлом Серватієм.

Річка Гнізна бере свій виток з кількох джерел між селами Заруддям, Колодно і Шимківці і через княжий Збараж несе свої води до Серету, притоки Дністра. В Колодно до Першої світової війни була митниця, бо поруч проходив кордон між Московською імперією та Австро-Угорщиною. Мало містечко й великий палац, старе городище, на якому знаходили давно зброю, кераміку, кахлі, монети, підкови.

Біля витоку річечки Самець розкинулось серед пагорбів давнє волинське село Решнівка, відоме на Волині як Малий Почаїв завдяки своїй святині – чудотворній іконі Божої Матері, яка знаходиться в храмі Преображення Господнього, побудови 1759 року. Цю ікону подарував благочестивій вдові, власниці села Марії Савич подорожуючий чернець, якого вона приймала як гостя в своїй хаті. Вдова відчула від ікони благодать Божу і збудувала невеликий дерев'яний храм. Вже під час посвячення церкви 1650 року одужала від хвороб одна селянка. З того часу розпочинаються масові прощі до чудотворного образу Богородиці, а село отримує назву Малий Почаїв. Всі чудесні зцілення, що відбулись впродовж віків біля образу Решнівецької Божої Матері, зібрані серед вірних в 30-их роках о. П. Либовом і надруковані в журналі „Церкви і нарід". Тут записано 380 випадків чудесної допомоги віруючим християнам через чудотворний образ.

Володимир Рожко (зліва) і вчитель Петро Дячук

Великоднього весняного надвечір'я вирушаю до витоку Гнізни. Село – казкове у оцій весняній порі. Біленькі чепурні будинки потопають серед білого цвіту вишень, яблунь, груш, які своїм цвітом творять божественну красу в навколишній природі. Виток Гнізни це – невелике джерельце на правому березі, ще одне – зліва. Свою назву річка Гнізна, як стверджує місцевий краєлюб Гнат Біняж, виводить від слова „гніздитись", бо саме по берегах її, серед лісів і верболозів, гніздилось чисельне птаство. У Решнівці відвідую давній цвинтар, на якому збереглися 500-річної давности хрести. Біля одного з них, що майже по рамена вгруз в землю, фотографуємось з вчителем Петром Дячуком, а тоді йдемо до ущелини, по якій крученою стрічкою пролягла річечка Самець. Кришталево чиста холодна вода ловить крізь зелень промені сонця.

Повертаючись додому, зробив зупинку в Крем'янці і оглянув Богоявленський жіночий монастир. Це вже – Росія: російська мова, московські видання в монастирських лавках. Тут панує атмосфера зневаги і ненависти до українського слова, української душі, до наших церков, ієрархів, священиків, вірних. Але я вірю, що і ця святиня, як і святині біля витоків Горині, Гнізни, Самця, будуть належати нашій рідній Церкві, а її черниці разом з вірними прославлятимуть Творця рідною мовою, яку зневажила московська Церква в Україні.

Володимир Рожко,
історик-архівіст, м. Луцьк

Вчений-хемік, музикант, літератор

До 80-річчя д-ра Олександра Білика

Д-р Олександер Білик

Свого часу постійним дописувачем „Свободи" був д-р Олександер Білик з Філядельфії. Його товариш зі студій в Еспанії інж. Степан Романко надіслав розповідь про життя та діяльність д-ра О. Білика з нагоди його 80-ліття, яку ми вміщуємо.

21 листопада минулого року виповнилося вісімдесят років заслуженому громадському діячеві докторові Олександрові Біликові. Народився він 21 листопада 1921 року в селі Свистільниках (тепер – Світанок), Рогатинського району, Станиславівської (тепер – Івано-Франківської) области.

Війна надщербила щасливі роки його юности, але не зуміла спинити бажання до науки. У 1941 році вступив до Львівської політехніки, де вчився аж до 1944 року. Він не обмежився лише навчанням і у скорому часі став активним членом ОУН, де згодом займав чільні пости. Він цікавився літературою і музикою, вечорами він учащав до Музичного інституту ім. М. Лисенка на лекції сольоспіву і диригентури. Закінчити Львівську політехніку йому не довелось. Воєнні події спрямували його у західній світ, далеко від рідної землі.

У 1944 році він зголосився добровольцем до Української Дивізії „Галичина". Після військового вишколу, як підстаршина гарматного полку, брав активну участь у бойових діях на фронтах в Словаччині, Югославії та Австрії. По закінченні війни, з вояками Дивізії, потрапив в полон до англійців у Ріміні, Італія, де перебував два роки. Після полону виїхав до Мадриду, Еспанія, де закінчив університетські студії на Мадридській політехніці (Ескуеля Еспеціяль) у 1950 році, завершуючи їх докторатом в ділянці індустріяльної хемії у 1953 році. На формування його життєвого світогляду великий вплив мав Владика Іван Бучко. Власне, за його стараннями було виєднано в Еспанському уряді кільканадцять стипендій для студентів, колишніх вояків Української дивізії, які перебували в таборі полонених в Ріміні.

Під час студій в Мадриді О. Білик мав нагоду скористатися своїм музичним навчанням, і, за бажанням Владики Івана Бучка, він організував студентський хор в числі 28 співаків, між якими було декілька „ветеранів" зі славного Рімінського хору „Бурлака".

За короткий час хор вивчив цілу Службу Божу і понад 20 народних пісень і з тим репертуаром почав швидко здобувати мистецькі успіхи. Хор почали запрошувати на концертні виступи різні еспанські університети, а відтак навіть мадридські театри і музичні об'єднання. Вершиною успіхів хору треба вважати його виступ на міжнародному фестивалі кращих европейських хорів у Мадриді 1949 року, де український студентський хор здобув друге місце і грошеву нагороду в сумі 10 тисяч еспанських пезет.

У 1953 році д-р О. Білик переїжджає на постійний побут до США і оселяється у Філядельфії. Після одержання американського громадянства, стає на працю у Дослідчому центрі при Міністерстві аґрикультури і в короткому часі осягає позицію старшого дослідника в ділянці органічної хемії. В доробку д-ра О. Білика є 52 публікацій, поміщених в американських, еспанських і французьких наукових журналах, а також п'ять патентів. Він є членом американських і закордонних професійних асоціяцій і товариств.

У 1956 році він одружився з пластункою Іванною Сіро. Щасливе подружжя виховало троє дітей. Всі вони успішно закінчили вищу освіту.

Захоплення музикою і літературою принесло йому доробок 1550 літературних статтей та інших творів. За свої репортажі він одержав у 1971 році другу нагороду Спілки українських журналістів Америки. Він є спів-автором книжки „Нарис історії української студентської громади та українських поселень в Еспанії", виданої у 1997 році.

Ще за студентських часів, О. Білик починає писати короткі музичні композиції легкого жанру, які опісля включили до свого репертуару оркестри, як Богдана Гірняка, „Темпо", чоловічий квартет „Каравана". Особливо популярною стала його колядка „В місті Вифлеємі", яку він скомпонував в таборі полонених дивізійників в Ріміні. У 1984 році він написав гимн СУК „Провидіння".

Ще в Еспанії д-р О. Білик був активним членом і неодноразово головою студентської організації „Обнова". Переїхавши до США стає членом Крайової управи Братства дивізійників, членом-основником хору „Прометей", членом Товариства українських інженерів, НТШ, УСО, „Тризуб". Тривалий час, бо аж 24 роки, був заступником головного предсідника СУК „Провидіння", 20 років був президентом ЗУАДК-у та довголітним членом дирекції Української щадниці, а також членом ООЧСУ і Товариства українських сеньйорів.

Численні колеґи і друзі, щиросердечно вітають шановного ювілята д-ра Олександра Білика і бажають йому кріпкого здоров'я, творчого ще довголіття і багато щастя та многих, многих літ його плідного життя!

Степан Романко

Українець Іван Демчур на виставці „Герої Америки"

ЧИКАҐО. – На головному залізничному двірці впродовж квітня експонувалася виставка фотографій „Обличчя героїв", присвячена 50 ньюйоркцям, які відзначилися мужністю і героїзмом під час трагічних подій 11 вересня 2001 року. Виставка викликала велике зацікавлення мешканців міста, щодня сотні відвідувачів вглядалися в світлини людей, одягнутих в той самий одяг, в якому вони перебували на праці в незабутній вівторок у вересні. Відкривалася виставка великим портретом чоловіка з палицею у руці, якою користуються мийники вікон. Це був Іван Демчур – один з героїв того незабутнього дня .

Майже півсторінки зайняв репортаж з чикаґської виставки в газеті „Чикаґо Трібюн". Це видання відтворило портрет Івана Демчура і розповіло, як він врятував п'ятеро людей. Про себе Іван Демчур розповідає:

– Я народився в Польщі. Моя дружина походить зі Львова. Моя родина, як і багато інших українців, зазнала принижень від польського уряду під час акції „Вісла". Мої батьки досі мешкають у Польщі, а я живу в Нью-Джерзі, разом з дружиною Надією виховуємо сина, якому 11 років, та доньку 14 років. В 1992 році я влаштувався на працю в одну з веж-велетнів Всесвітнього торгового центру. Мої обов'язки полягали в митті вікон будинку.

Вересневий день 2001 року розпочався для Івана Демчура без якихось пригод. Взявши у схованці інструмент, яким він миє вікна, він відразу приступив до праці. Розповідає Іван Демчур:

– Я пішов до ліфту, щоб піднятися на 74-ий поверх, однак кабіна зупинилася між 49 та 50 поверхами, і раптом почалося її падіння. Подібного за всі роки моєї роботи не траплялося. Треба було діяти, адже п'ятеро людей, які перебували у ліфті, дивилися на мене, як на працівника, який часто послуговується цією технікою. Мені вдалося аварійно зупинити ліфт, а між тим кабіна почала наповнюватися димом. Стало важко дихати, всі ми опинилися у пастці. Ціною великих зусиль я відкрив двері і відразу побачив, що ми – між поверхами. Перед нами була стіна, яку треба було пробити, аби вибратися на волю. Вирішив скористатися своїм інструментом, який, на жаль, не призначений для такої справи. З кожною хвилиною ставало важче дихати. Чоловіки почали мені допомагати, і незабаром вдалося пробити отвір у стіні. Та за нею була ще одна, цього разу тонша, і тому ми скоріше її здолали. Нарешті всім вдалося вийти з ліфту і ми почали спускатися сходами. Пожежники, які зустріли нас, дали подихати свіжим повітрям, який надходив зі спеціяльного апарату. На одному з поверхів погасло світло і це ще більш ускладнило наше становище. Я сказав людям, щоб трималися мене, а сам, мацаючи стіну, знайшов двері, через які всі вийшли до сходів. Знаючи добре розташування помешкань на нижніх поверхах, мені вдалося вивести людей на вулицю. В кілька наступних хвилин будинок обвалився.

Анатолій Гороховський

СПОРТ

Легка атлетика

23 червня у французькому місті Анесі закінчились змагання за Чашу Европи. Українські легкоатлети вибороли 7 медалей. У загальнокомандному заліку чоловіча та жіноча збірні України посіли сьомі місця. Чашу Европи у змаганні жінок здобула російська команда, у чоловіків – англійська.

Не було рівних у штовханні кулі Юрієві Білоногові, який переміг з результатом 20, 55 метра. Першими у своїх видах змагань стали Ірина Михальченко (стрибки у висоту, результат 1,95 метра) та Антоніна Єфремова у бігу на 400 метрів – 50,70 сек.

Другі місця посіли Андрій Скварук (диск – 79, 04 метра) та Денис Юрченко (жердина – 5,65 метра). Бронзові нагороди мають Ірина Сєкачова (молот – 66,88 метра) та Костянтин Рурак (біг на 100 метрів – 10,31 сек).

У Одесі 23 червня почалася Спартакіяда армій країн Співдружности Незалежних Держав. У ній беруть участь понад 500 військових спортсменів з Вірменії, Азербайджану, Білорусі, Молдови, Росії, Таджикистану і України.

Військові спортсмени протягом чотирьох днів поміряються силами з військово-прикладних видів спорту, зокрема з важкої атлетики, вільної боротьби, міні-футболу, стрільби зі штатної зброї, багатоборства військово-спортивного комплексу. Перші дві військові спартакіяди відбулися в Росії – у Самарі і Санкт- Петербурзі. Спартакіяда закінчиться 29 червня.

Юнацькі ігри – 2002

Збірна України виборола на міжнародних юнацьких іграх країн СНД, Балтії та регіонів Росії, які закінчилися 23 червня у Москві, 72 нагороди і посіла у загальнокомандному заліку друге місце, поступившись команді „Росія-Москва", на рахунку якої 96 медалей. В останній день змагань юні українці здобули ще вісім медалей, сім з яких принесли плаваки. Взагалі результати українських плаваків на цих іграх є доволі суттєвими. З 72 нагород українців в столиці Росії, на рахунку плаваків – 28. Порадували своїм виступом і легкоатлети, які здобули 13 медалей. Варто відзначити виступ на юнацьких іграх і українських фехтувальників. В ігрових видах спорту – лише одна бронзова нагорода збірної України дівчат з баскетболу.

Волейбол

Жіноча збірна України за два тури до завершення відбіркового турніру 25 червня достроково пробилася у фінальне коло чемпіонату Европи-2003, перемігши у четвертій грі в Черкасах команду Чехії з рахунком 3:0. Нині на рахунку українок чотири перемоги у чотирьох іграх.

Веслування

На першому етапі Чаші світу з веслування на байдарках та каное в німецькому Дуйсбурзі 23 червня українські спортсмени здобули одну нагороду. Третьою в змаганні двійок серед чоловіків стала українська залога Лучник – Зайченков. Перемогла німецька двійка Раухе – Вайскутер.

Теніс

Українка Олена Татаркова, яка пробилася в основну сітку Вімблдонського турніру з кваліфікації, вже у першому колі 25 червня припинила боротьбу. У двох сетах вона програла югославській тенісистці Олені Докич з рахунком 7:6, 6:4. Не вступила покищо у боротьбу на Вімблдоні ще одна українка – Тетяна Перебийніс, яка гратиме у першому колі з швайцаркою Петі Шнайдер.

Мотокрос

Чернівецька траса "Суперкрос" вкотре стане ареною проведення змагань з мотокросу найвищої міжнародної кляси. Удруге звання найсильнішого мотокросмена Европи буде розіграно у Чернівцях. Наступного тижня столиця Буковини приймає завершальний п'ятий етап відкритого чемпіонату Европи з мотокросу в клясі 125 куб. см. Україну представлятимуть 10 спортсменів. Окрім українців, до участи в чернівецькому етапі подали заявки мотокросмени з 22-ох країн. Наймасовішою обіцяє бути французька команда – 8 гонників. На змагання приїдуть спортсмени з Німеччини, Італії, Голляндії, Сан-Маріно, Латвії, Швеції, Чехії, Естонії, Норвегії, Угорщини, Люксембургу, Бельгії, Іспанії, Фінляндії, Білорусі, Швайцарії, Австрії, Словаччини, Ірляндії та Польщі. З европейцями змагатимуться мотокросмени з Південно-Африканської республіки.

Чемпіонат світу з футболу

Півфінальні пари:
Бразилія - Туреччина,
Німеччина – Південна Корея

Збірна Бразилії стала першим півфіналістом Чемпіонату світу з футболу, обігравши в матчі 1/4 фіналу команду Англії з рахунком 2:1. Рахунок відкрив футболіст збірної Англії Майкл Овен. У доданий час Рівалдо зрівняв рахунок. Переможний м'яч у другій половині гри з карного забив бразилієць Роналдіньйо.

У забитому м'ячі у бразилійські ворота винен захист бразилійців, а саме Лусіу. Він не зумів приборкати м'яч, який відлетів до форварда „Ліверпуля". Молодий англієць точним ударом вивів збірну Англії вперед – 1:0. Проте в доданий арбітром час першої половини комбінація Роналдіньйо – Рівалдо завершилася потужним ударом останнього в дальній кут воріт Сімена - 1:1. На початку другої 45-хвилинки бразилійці отримали право на пробиття карного. Роналдіньйо, замість того, щоб подати на карний майданчик традиційний навіс, перехитрив воротаря суперників, закинувши йому м'яч за спину 2:1. Англійці залишають чемпіонат.

* * *

Арбітр чвертьфінальної гри Еспанія- Південна Корея єгиптянин Гандура своїм некваліфікованим суддівством перекрив шлях у наступне коло ще перед однією европейською збірною. І хоча еспанці і поступилися в серії заключних карних, доля гри могла бути вирішена ще в першій половині додаткового часу, коли Морієнтес головою забив чистий голь у ворота Кореї, проте єгиптянину чомусь здалося, що м'яч вийшов за межі поля. Більш того, в першій половині Гандур також не зафіксував взяття воріт збірної Кореї.

Вже у другій грі поспіль за участю Південної Кореї арбітри чомусь помиляються на користь господарів. Спочатку еквадорець Морено допоміг достроково завершити виступ італійцям у грі з тими ж корейцями, нині – Гандур...

* * *

В іншій чвертьфінальній грі збулася мрія збірної Туреччини, яка забила золотий голь у грі з сенегальцями. Переможний голь у цій грі – на рахунку форварда „Бешикташа" Ілхана, який зумів перехопити м'яч від Юміта Давала.

У ніч перемоги в Анкарі і Стамбулі було практично неможливо заснути. Тисячі вболівальників тріюмфували і танцювали на вулицях. Але газети, як завжди, писали про напружені взаємини влади з мусульманським населенням. Мабуть, навіть футбол не зможе примусити Туреччину забути про свою головну проблему – небезпеку приходу до влади ісламських фундаменталістів.

Спортивний журналіст популярної газети „Мілієт" Тункай Озкан заявив, що турецькі футболісти потрапили в руки ісламської секти „Тарікат", очолюваної Гаканом Шукюром. Тренер не може контролювати рішення гравців, угрупування Шукюра саме вирішує, хто вийде на поле, а хто сидітиме на лаві. Озкан пише, що члени збірної відмовляються передавати м'яч тим, хто не молиться.

Русен Джакір, журналіст, автор декількох книг про політичний іслям, заперечує: „Бразильські гравці також релігійні. Але чи робить бразилійська преса подібні заяви? Сам факт обговорення всіх цих питань свідчить про те, що взаємини між релігією і суспільством в Туреччині знаходяться в стані вічної кризи".

* * *

Фінальний матч чемпіонату світу в японській Йокогамі 30 червня, очевидно, буде судити італієць П'єр-Луїджі Коліна, визнаний Міжнародною федерацією футбольної історії і статистики кращим футбольним арбітром 2001 року. 42-річний Коліна вже обслуговував дві зустрічі в ході нинішньої першости: Англія – Аргентина (1:0) і Японія – Туреччина (0:1).

Офіційний представник ФІФА Кіт Купер визнав, що на нинішньому чемпіонаті світу з футболу судді припустилися низки серйозних помилок. Однак це не означає, що арбітри підігравали тій або іншій команді. Президент ФІФА Зеп Блатер оголосив про рішення довірити обслуговування ігор, що залишилися кращим, і найбільш авторитетним, на його погляд, суддям.

На півфіналах будуть працювати датчанин Кім Мільтон Нільсен і швайцарець Урс Майер. Покищо не визначений арбітр, якому довірять обслуговувати фінал. Серед найбільш вірогідних кандидатів -італієць П'єр-Луїджі Коліна і швед Андерс Фріск.

Футбол

23 червня стартував турнір пам'яті Віктора Банникова, організований Федерацією футболу України. У ньому беруть участь юнацькі збірні (U-15) України, Росії, Білорусі і Польщі. У стартовому поєдинку збірна України перемогла збірну Білорусі з рахунком 1:0. З таким же рахунком юнаки Польщі обіграли однолітків з Росії.

* * *

За підсумками національної першости европейського континенту в сезоні 2001-02 років 25 червня з'ясувалося, що київське „Динамо" має кращий середній показник пропущених голів за одну гру серед всіх команд Европи. Наступні місця посіли азербайджанська команда „Нефтчі" і литовська „Каунас". Четвертим йде ще один представник України – донецький „Шахтар".

* * *

22 червня на стадіоні олександрійського футбольного клубу „Поліграфтехника" відбувся фінал міжнародного футбольного дитячого турніру на кубок „Аметист", присвяченого пам'яті видатного футболіста і тренера Валерія Лобановського. Протягом тижня дванадцять команд з України, Прибалтики, Молдови боролися за право вийти в фінал. Зустрілися у фіналі „Кристал-Аметист" (Олександрія) і „Карпати" (Львів). Володарем кубка стали юні футболісти „Карпат".

* * *

У Обухові продовжується міжнародний турнір для юнаків 1987 року народження пам'яті першого президента Федерації футболу України (ФФУ) легендарного воротаря Віктора Банникова. Турнір організований з ініціятиви ФФУ. Крім збірної України під керівництвом Віктора Кащея, в ньому беруть участь юнацькі команди з Білорусі, Росії і Польщі. У першій грі поляки і білоруси розійшлися миром – 2:2, друга теж не виявила переможця: Україна – Росія – 3:3

* * *

В місті Кремінній Луганської области з 12 до 19 червня тривало друге коло попереднього етапу Чемпіонату України вищої ліги серед жіночих груп „Схід" та „Захід", в якому брало участь 6 команд. Перше коло відбулося з 15 до 23 квітня у місті Керчі, в якому змагалися вісім команд.

Висліди змагань жінок:

Група „Захід":	
Команда	*точки*
1. „Легенда-Чексіл"	– 12
2. „Луганочка"	– 7
3. „Волинь"	– 4
4. ЦПОР	– 2.
Група „Схід":	
1. „Металюрг"	– 12
2. „Харків'янка"	– 9
3. „Львів'янка"	– 4
4. „Юність"	– 4

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
Tel.: (845) 626-5641 • Fax: (845) 626-4638
www.soyuzivka.com • e-mail: sqss@aol.com

ЛІТНЯ ПРОГРАМА – 2002 РІК

Субота, 29 червня
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„ЛУНА"*

Субота, 6 липня
8:30 веч. – Концерт *„ЧЕРЕС"*
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„МОНТАЖ"*

Субота, 13 липня
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„ВЕЧІРКА"*

Субота, 20 липня
„ДЕНЬ ЧЕМНОГО"
10:00 веч. – Забава, грає оркестра *„ЧОРНОЗЕМ"*

Субота, 27 липня
8:30 веч. – Коцерт хору *„ДУМКА"*
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„СВІТАНОК"*

Субота, 3 серпня
Мистецька виставка родини *КОЗАКІВ*
8:30 веч. – Концерт-кабарет: святкування ***50-ліття СОЮЗІВКИ***
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„ВОРОНИ"*

Неділя, 4 серпня
ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Субота, 10 серпня
Виставка кераміки ДИЦІ-ГАНУШЕВСЬКОЇ
8:30 веч. – Концерт *„ЛЬВІВ'ЯНИ"*
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„ТЕМПО"*
11:45 веч. – **ВИБІР МІСС СОЮЗІВКИ**

Субота, 17 серпня
Виступ учасників таборової танцювальної групи
РОМИ ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„ФАТА МОРҐАНА"*

Субота, 24 серпня
Музика у Трембіті

П'ятниця, 30 серпня
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„ЛУНА"*

Субота, 31 серпня
8:30 веч. – Концерт танцювального ансамблю *„СИЗОКРИЛІ"*
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„ТЕМПО" і „ФАТА МОРҐАНА"*

Неділя, 1 вересня
10:00 веч. – ЗАБАВА, грає оркестра *„МОНТАЖ"*

У кожну середу від 26 червня до 28 серпня
відбуватимуться „ГУЦУЛЬСЬКІ НОЧІ"
при звуках дуету „ГРИЦЬ і СТЕПАН"

у п'ятниці від 5 липня до 16 серпня
гратиме оркестра „ВІДЛУННЯ"

РЕКЛЯМА – ЦЕ КЛЮЧ ДО УСПІХУ!

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ І РЕКЛЯМИ

Tel.: **(973) 292-9800 дод. 3040**
Fax: **(973) 644-9510** • **E-mail: svoboda@att.net**
Поштою: **Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054**

ADVERTISING DEPARTMENT

ROCHESTER

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

MAIN OFFICE
824 Ridge Road East, Rochester NY 14621
Tel. (585) 544-9518 Toll free (877) 968-7828
Fax: (585) 338-2980
www.rufcu.org
Audio Response: (585) 544-4019

CAPITAL DISTRICT BRANCH
1828 Third Ave. Watervliet, NY 12189
TEL: (518) 266-0791 FAX: (585) 338-2980
www.rufcu.org
AUDIO RESPONSE: (585) 544-4019

CREDIT UNION SERVICES
CREDIT CARDS • VEHICLE LOANS • MORTGAGES • SIGNATURE LOANS
BUSINESS & COMMERCIAL LOANS • SHARE DRAFTS & CHECKING
CD'S & IRA'S • INVESTMENTS • YOUTH ACCOUNTS
CONVENIENCE SERVICES
AUDIO RESPONSE SYSTEM • DIRECT DEPOSIT • ELECTRONIC FUND TRANSFER
NIGHT DEPOSIT BOX • WIRE TRANSFERS: DOMESTIC, INTERNATIONAL
UTILITY PAYMENTS • NEWSLETTER, MAGAZINE • NOTARY SERVICE, TRANSLATIONS
SCHOLARSHIPS • MEMBER EDUCATION SEMINARS • LIBRARY • AND MUCH MORE.

e-mail: rufcu@frontier.net

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС І МИ ПОЛАГОДИМО ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ!

- позичаємо гроші на низькі відсотки
- пропонуємо низькі сталі „fixed" рати на купно хати
- 10% завдатку на купно нового авта
- скористайтеся з нашої „DEBIT CARD", та розпочніть кредитну історію з „VISA CARD"
- пересилаємо гроші через „WESTERN UNION", „VIGO", „MEEST", а також робимо грошові перекази між банками

Телефонуйте безкоштовно

1-866-859-5848

Головне бюро: 215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), York, NY 10003
Tel.: (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204

Філії в Нью-Джерзі : 35 Main St., So. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 469-9085 • Fax: (732) 469-9165

265 Washington Ave., Carteret, NJ 07008
Tel.: (732) 802-0480 • Fax: (732) 802-0484

Website: www.uofcu.org. e-mail: admin@uofcu.org

Міст - це завжди надійно!
Доля посміхається ВАМ!
Зробіть десять замовлень через будь-якого представника корпорації Міст протягом поточного року- з 1 березня до 31 грудня і ви стаєте учасником
супер-лотереї
корпорації Міст-
Міст-Фортуна,
Головний приз -
10.000 доларів готівкою.
МІСТ-ФОРТУНА
$10,000.00
ГОТІВКОЮ
MoneyGram
А також телевізори, відеомагнітофони, ДВД та інші коштовні нагороди,
Корпорація МІСТ -
МІСТ MEEST
вибір тих, хто добре рахує свої гроші!
Грошові перекази в Україну та по цілому світі за декілька хвилин.
Тільки ми доставляємо гроші безпосередньо до рук адресата
ПАЧКИ
в Україну, Росію, країни СНД та по всій Східній Європі
Щоденна висилка контейнерів
Щохвилинний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення
Підбираемо пачки з дому
РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ:
MEEST Corporation Inc.
97 Six Point Road
Toronto,ON M8Z 2X3
Tel.:(416)236-2032
MEEST-AMERICA
609 Commerce Rd.
Linden NJ 07036
Tel (908) 474-1100
MEEST KARPATY
2236 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
Tel.:(773) 489-9225
MEEST-CALIFORNIA
500 E.Harvard Str.
Glendale, CA 91205
Tel.:(818)547-4910
MEEST-ALBERTA
10834-97 Street
Edmonton, AB T5H 3M3
Tel (780) 424-1777
За агентом у вашій місцевості дзвоніть безкоштовно 1-800-361-7345

ЗМІНА АДРЕСИ

❑ „Свобода" ❑ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

• ЗНАЙОМСТВА •

Американка, українського походження, синьоока брюнетка, 49, з вищою освітою, хоче познайомитися з енергічним, освіченим американцем українського походження (50-67 р.) для серйозних відносин.
Тел.: (214) 343-3183

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ

Соняшна, хоч на пору року холодна, неділя, 19-го травня 2002 р., залишиться в пам'яті парафіян і прихожан Свято-Покровського Катедрального Собору в Чикаго не тільки, як неділя Жінок Мироносиць, але і день, коли вшанували пам'ять

св. п.

ІВАНА ГРИГОРОВИЧА ОСІЙЧУКА

в першу річницю його упокоєння.

Отці Іван Боярчук і Михайло Васенда урочисто відправили Святу Літургію, а потім Панахиду. З великим надхненням співав катедральний хор, а душа пок. Івася в Небесній Оселі це чула і раділа, що зерно церковного співу, яке він посіяв багаторічним диригуванням, проросло і принесло добрі плоди.

Після Панахиди, присутні заповнили парафіяльну залю ім. Івана Осійчука, щоб розділити хліб і сіль з родиною в пам'ять їхнього дорогого і незабутнього чоловіка, батька і дідуся, який так передчасно відійшов у вічність.

Під час обіду деякі присутні виступали з коротким словом, підкреслюючи наскільки цінною була особа покійного Івана Григоровича Осійчука, і як боляче відчувається його відсутність серед нас. Він був жертвенний на церковні, молодечі та громадські організації, завжди готовий прийти кожному з допомогою, був членом редколегії журналу „Українці Америки за Київський Патріярхат", вірний син Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної), дорадник Парафіяльної Ради Катедри св. Покрови, довголітній диригент катедрального хору, великий патріот свого українського народу.

Від родини, в свою чергу, виступив син Покійного – Петро Осійчук, щоб подякувати отцям Іванові і Михайлові за відправу Панахиди, диригентові хору Каті Лександровській і хористам за чудовий спів, всім присутнім, які взяли участь в Панахиді і трапезі.

Царство Небесне св. п. Івасеві, як його з любов'ю і пошаною всі називали, а вірній дружині Раїсі, синові Петрові з дружиною Анною і донькою Танею, дочці Наталці з чоловіком Давидом і донечками Христиною і Емілією хай Господь Бог дасть міцне здоров'я і багато сили, щоб переносити цю велику втрату.

Неля Бриджман,
Секр. Параф. Ради св. Покрови

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в п'ятницю, 7 червня 2002 р. відійшла у вічність наша найдорожча і улюблена ДРУЖИНА і МАМА

бл. п.

ЗІНАЇДА МИСЬКІВ

з дому КУШНІРЕНКО

нар. в м. Полтава.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 11 червня 2002 р. в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.
Тіло поховане на церковному цвинтарі в С. Бавнд Бруку.

Залишені у глибокому смутку:
чоловік – МИКОЛА
дочки – НАТАЛКА з чоловіком ДЖАНОМ
– РОКСАНА
та ближча і дальша родина.

Вічна Її пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що 29 травня 2002 р. відійшов у вічність в Сан Сиmі, Аріз. наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО

бл. п.

ТЕОДОР ТОМКІВ

нар. в селі Товстолух, Тернопільської обл.

Довголітній і активний член церкви св. Миколая в Чикаго. Брав участь в організаціях, був довголітнім членом братства св. Імени, також був довголітнім членом Українського Американського Клюбу, кілька років був предсідником, членом Українського Народного Союзу в Чикаго та делегатом на Конвенціях. Брав активну участь в церкві Успення Пресвятої Богородиці, був членом Українського Американського Клюбу на протязі довгого часу.

ПОХОРОН відбувся 1 червня 2002 р. в Сан Сиmі, Аріз. Тлінні останки будуть спочивати на цвинтарі Св. Миколая.

Залишив в тяжкому горі і смутку:
дружину – ЗЕНОВІЮ
сина – ІВАНА з дружиною ВЕТН і донею CLAIRE
родини – КАМІНСЬКИХ з дітьми
– ГРАВАС з дітьми
ближчих і дальших знайомих.

Вічна Тобі пам'ять, дорогий МУЖЕ, БАТЬКУ і ДІДУНЮ.
Ти нам залишив багато гарних споминів.

Дружина ЗЕНОВІЯ з родиною

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів, співпрацівників і знайомих, що в понеділок, 24 червня 2002 р., після довгої та важкої недуги, відійшов у вічність на 83-му році життя, наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

РОМАН ОЛІЙНИК-РАХМАННИЙ

нар. 26 грудня 1918 р. у с. Підністряни, Україна.

Видатний журналіст-публіцист, літературознавець, доктор філософії, колишній член ОУН, лавреат Національної премії імени Тараса Шевченка, член НТШ, УВАН та Національної Спілки Письменників України.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в українській католицькій церкві св. Василія Великого в Монтреалі, Канада, а відтак на монтреальському цвинтарі Cote des Neiges.

Залишені у глибокому смутку:
дружина – НАДІЯ ОЛІЙНИК (з роду ХМАРА)
дочка – МАРТА-ДАРІЯ з мужем MARCELLO ORLANDI
син – ОЛЕКСАНДЕР
внук – АНДРІЙКО
внучка – МАРТА-ЛІНА
брат – СТЕПАН
та ближча і дальша родина в Канаді, Америці і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу покійного Романа просимо складати пожертви на Children of Chornobyl Relief Fund, 272 Old Short Hills Road, Short Hills, NJ 07078.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ ЧИ КУПИТИ ХАТУ?
Зверніться до
ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
(908) 790-9240
або
(908) 265-7618
Exit Realty

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
Tel.: 716 674-5185 • Fax: 716 675-2238

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344
E-mail:matawan96@aol.com

Якщо любите смачні страви у ресторанах, відвідайте нашу веб-сторінку
www.hoteldining.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870;

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2002 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA „LIDIA“
SUZANNA SAPOWYCZ
128 E. Crocus Rd.
Wildwood Crest, NJ 08260
Tel. (609) 522-3348

ДРУКАРНЯ
COMPUTOPRINT CORP.
МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи
- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярійні друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Львів/Одеса
799 дол.+tax (round trip)
480 дол.+tax (one way)
Київ
659 дол.+tax (round trip)
425 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Calls to UKRAINE
16.9 ¢/min
Any time
Great domestic rates. Great rates to other countries. We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 13.3 c/min.
For info call Long Distance POST:
WWW.LDPOST.COM ***1-800-449-0445***

Destination Ukraine
Best Summer Rates
From the Leading US Travel Agent Specializing in Ukraine & Eastern Europe

To Kyiv* (July-August)

From	Round Trip	One Way
NYC	$770+tax	$462+tax
Chicago	$752+tax	
Miami	$847+tax	$506+tax
L.A./San Fran.	$869+tax	$517+tax

To Lviv or Kyiv* (July-August)

From	Round Trip	One Way
NYC	$ 946+tax	$555+tax
Chicago/Dallas	$1034+tax	
Miami/Orlando	$1001+tax	
L.A./San Fran.	$1100+tax	
Las Vegas	$1100+tax	
Seattle	$1100+tax	

VISAS, RAIL, CRUISES, TRANSPORTATION, HOTELS IN UKRAINE AND EASTERN EUROPE
Dunwoodie Travel Bureau, Ltd.
771-A Yonkers Ave., Yonkers, NY 10704
800-550-4334 914-969-4200
FAX 914-969-2108 e-mail:dunwoodtvl@aol.com
*Airfare subject to availability. Other restrictions apply

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати - тільки з фірмою КАРПАТИ!

KARPATY

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ протягом 2-7 днів

НАЙКРАЩІ ЦІНИ НА КВИТКИ

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Європи американські доляри

НА ВСІ АВІАЛІНІЇ СВІТУ!

Доставка тракторів, автомобілів, побутової техніки та електроніки

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК З КАТАЛОГУ

ВІДПОЧИНОК на відомих курортах

На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких

Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4

Tel. (416) 761-9105 1-800-265-7189 Fax (416) 761-1662

E-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca